

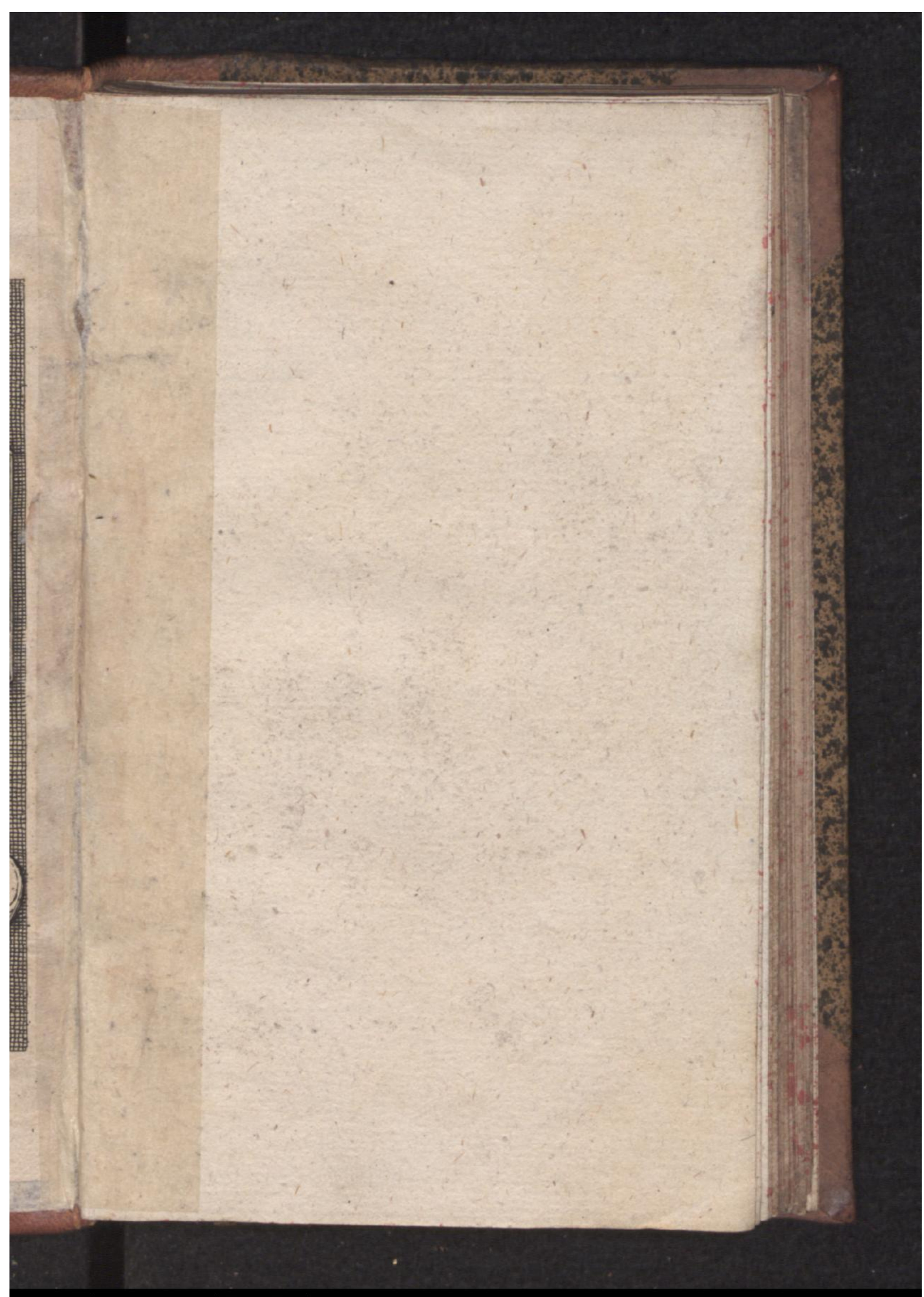

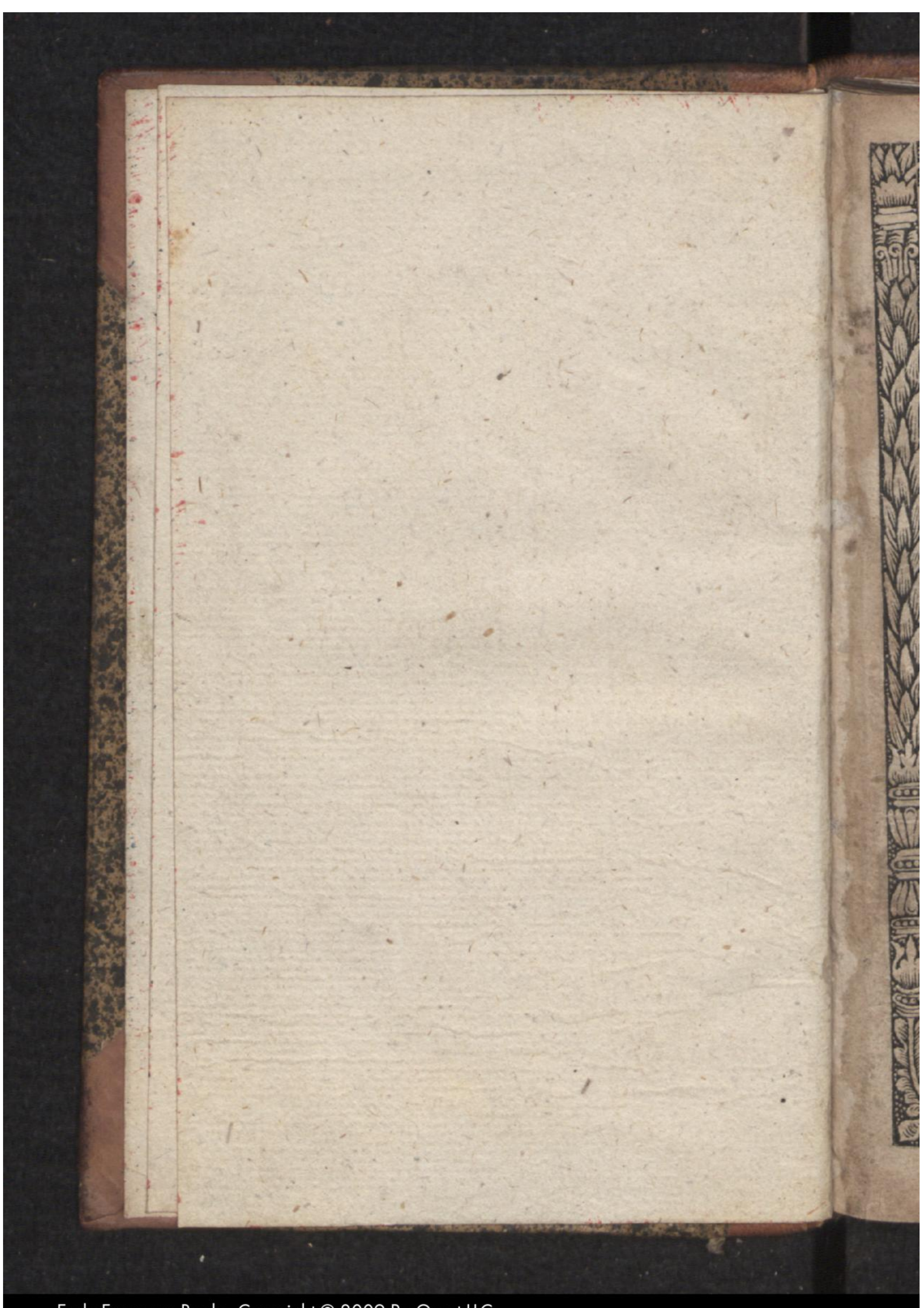

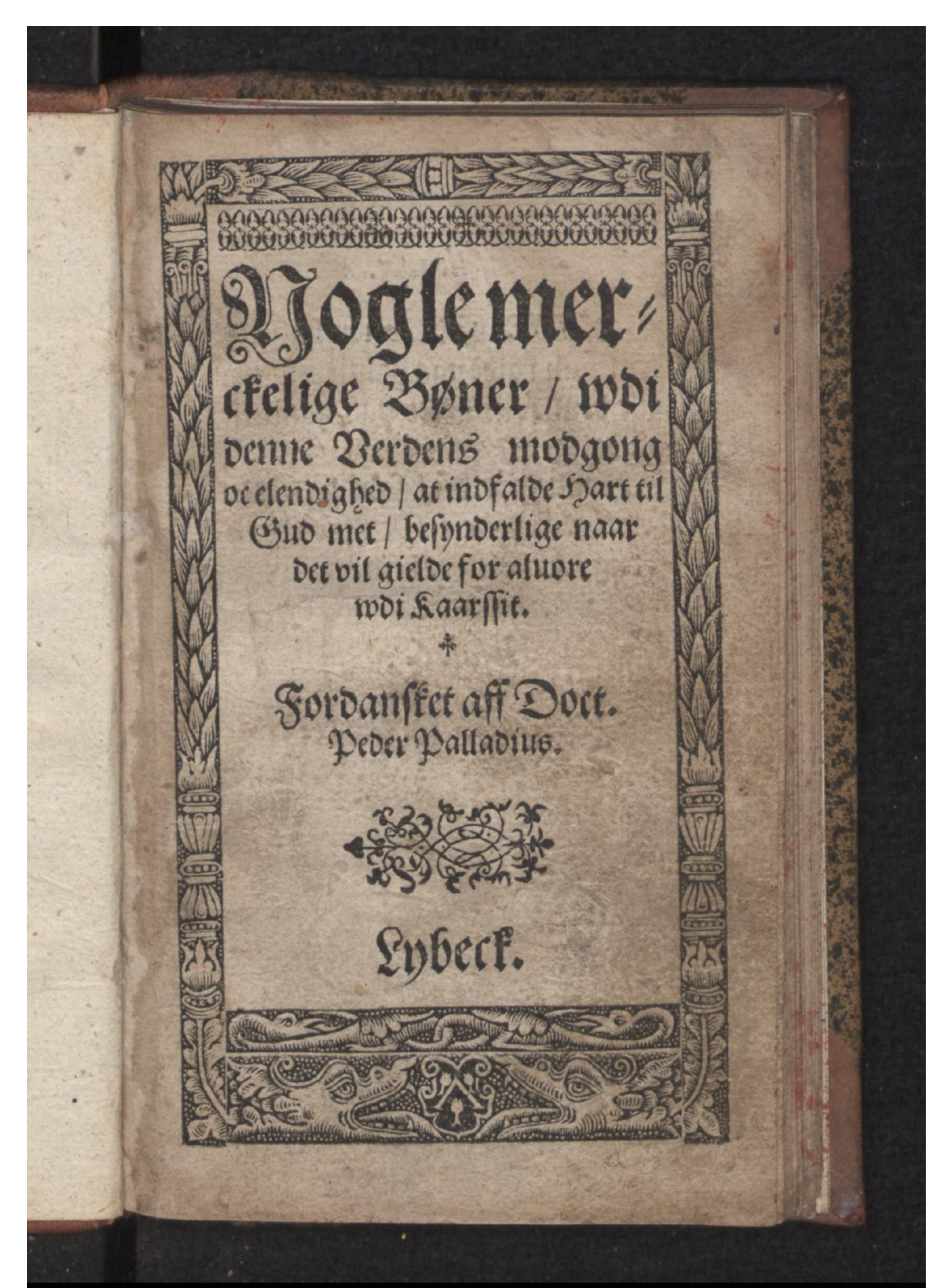

DA BOY
No 1441.
M Fuscher fecit
BIBLIOTH REGIA HAFNIENSIS
= L.N 1206
M

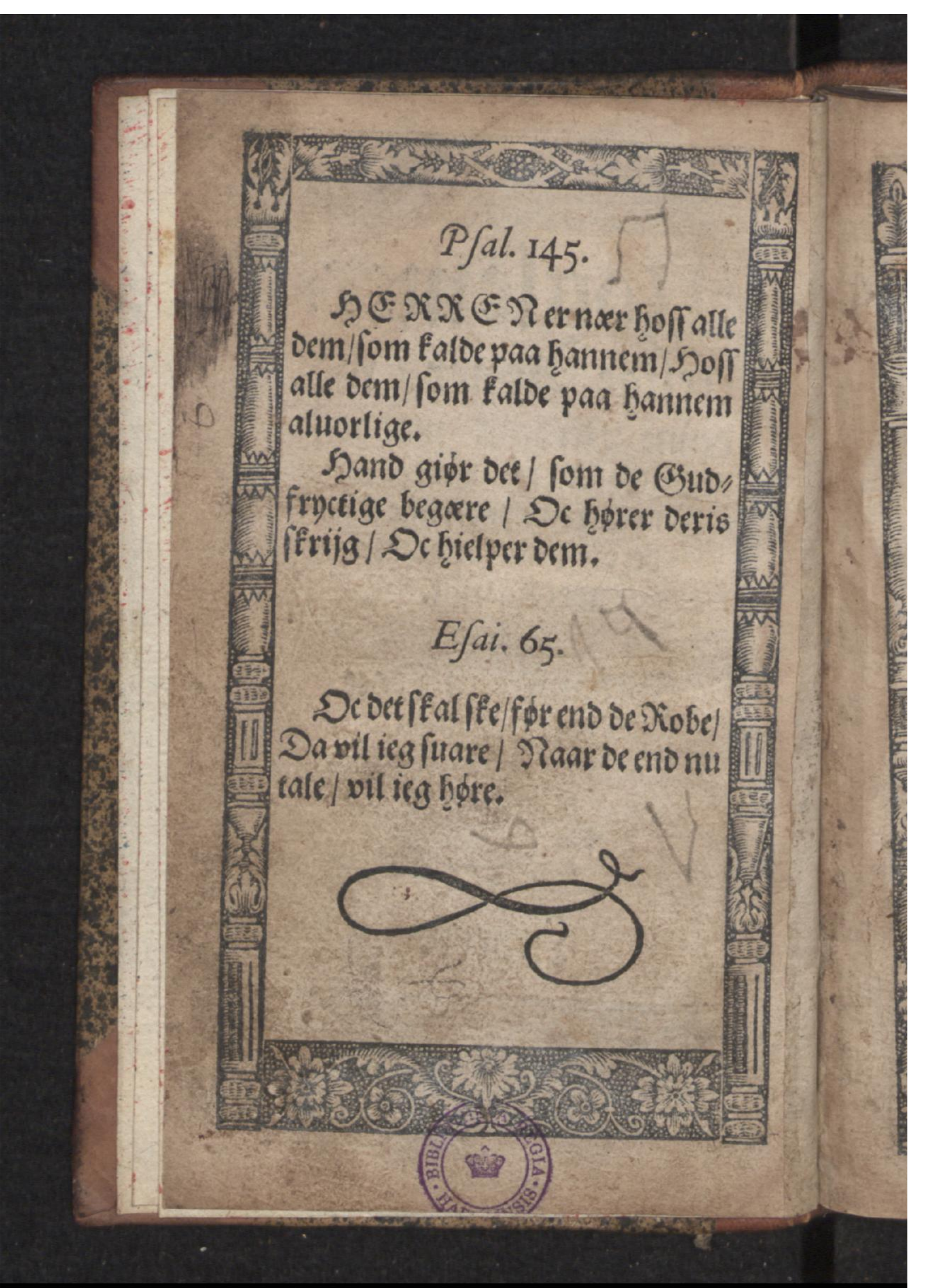

Nogle mer-
ckelige Bøner / wdi
denne Verdens modgong

oc elendighed / at indfalde Hart til
Gud met / beſynderlige naar
det vil gielde for aluore
wdi Kaarſſit.

Fordanſket aff Doct.
Peder Palladius.

Lybeck.

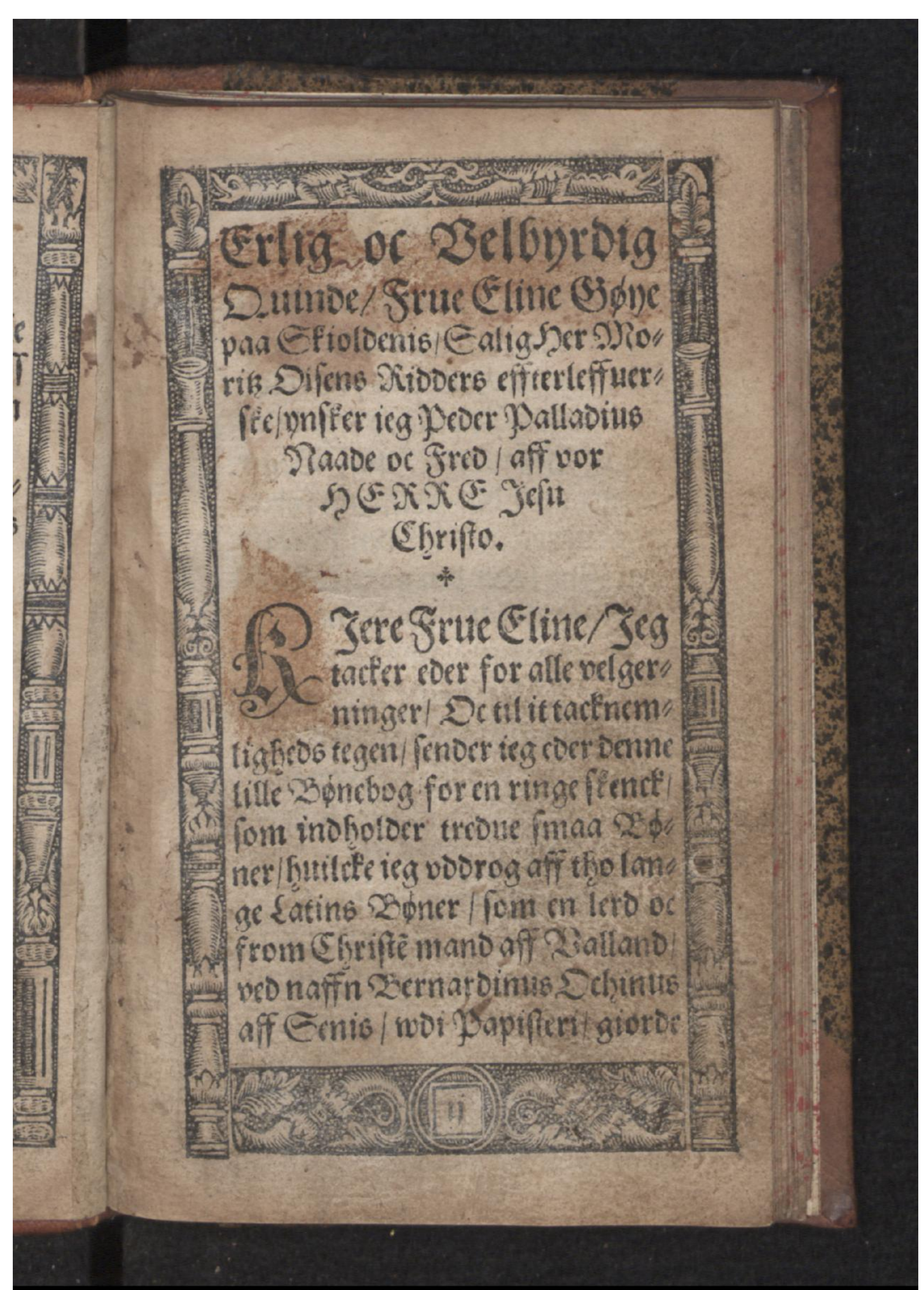
Psal. 145.

HERREN er nær hoss alle dem/som kalde paa hannem/Hoss alle dem/som kalde paa hannem aluorlige.

Hand giør det/ som de Gudfryctige begære / Oc hører deris skrijg / Oc hielper dem.

Esai. 65.

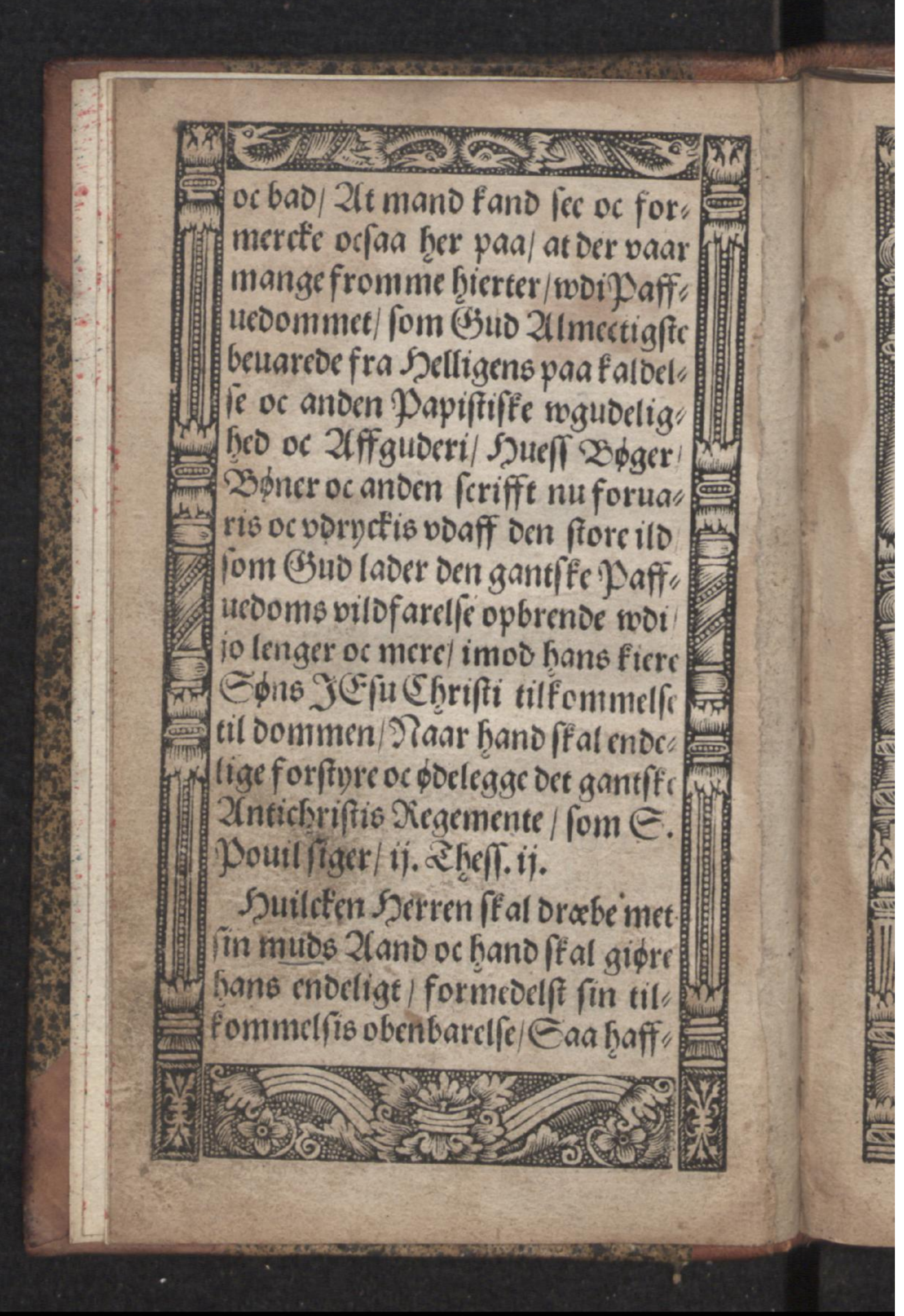
Oc det skal ske/før end de Robe/ Da vil ieg suare / Naar de end nu tale / vil ieg høre.

Erlig oc Velbyrdig Quinde/ Frue Eline Gøye paa Skioldenis/ Salig Her Moritz Olsens Ridders effterleffuerske/ ynsker ieg Peder Palladius Naade oc Fred / aff vor HERRE Jesu Christo.

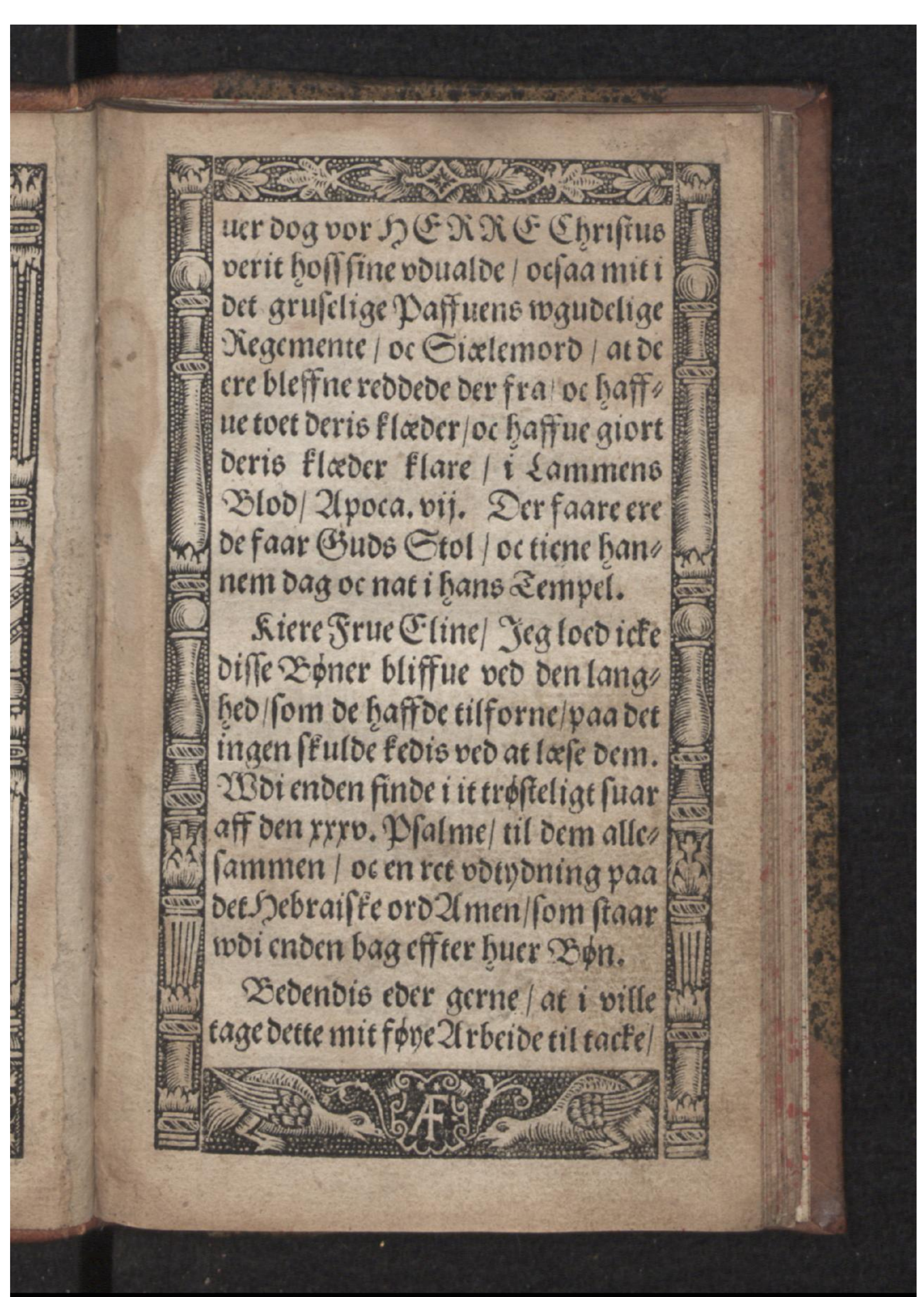
✝

KJere Frue Eline/ Jeg tacker eder for alle velgerninger/ Oc til it tacknemlighheds tegen/ sender ieg eder denne lille Bønebog for en ringe skenck/ som indholder tredue smaa Bøner/ huilcke ieg vddrog aff tho lange Latins Bøner / som en lerd oc from Christē mand aff Valland/ ved naffn Bernardinus Ochinus aff Senis / wdi Papisteri/ giorde

oc bad/ At mand kand see oc for-
mercke ocsaa her paa/ at der vaar
mange fromme hierter/ wdi Paff-
uedommet/ som Gud Almectigste
beuarede fra Helligens paakaldel-
se oc anden Papistiske wgudelig-
hed oc Affguderi/ Huess Bøger/
Bøner oc anden scrifft nu forua-
ris oc vdryckis vdaff den store ild/
som Gud lader den gantske Paff-
uedoms vildfarelse opbrende wdi/
jo lenger oc mere/ imod hans kiere
Søns JEsu Christi tilkommelse
til dommen/ Naar hand skal ende-
lige forstyre oc ødelegge det gantske
Antichristis Regemente/ som S.
Pouil siger/ ij. Thess. ij.

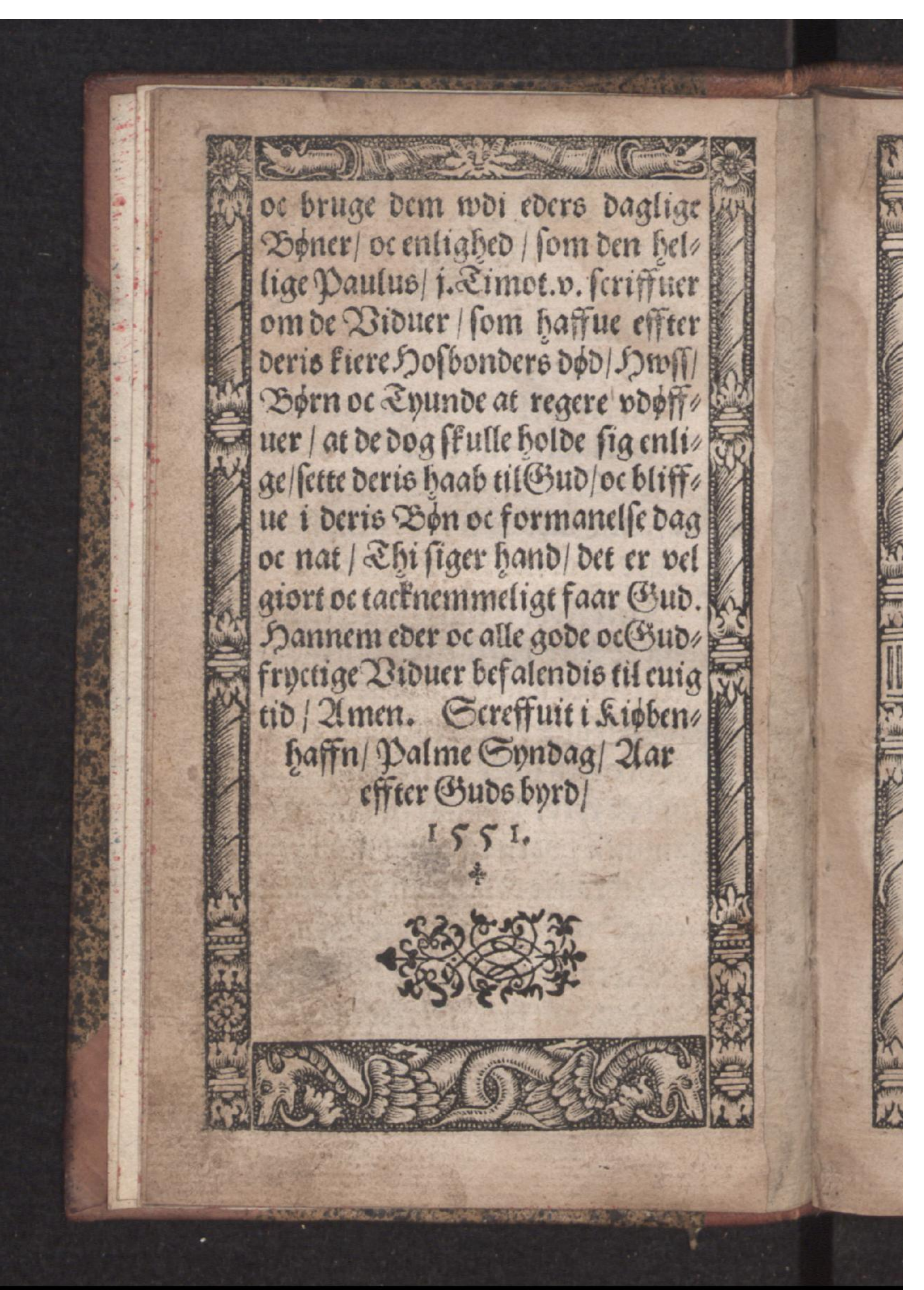
Huilcken Herren skal dræbe met
sin muds Aand oc hand skal giøre
hans endeligt/ formedelst sin til-
kommelsis obenbarelse/ Saa haff-

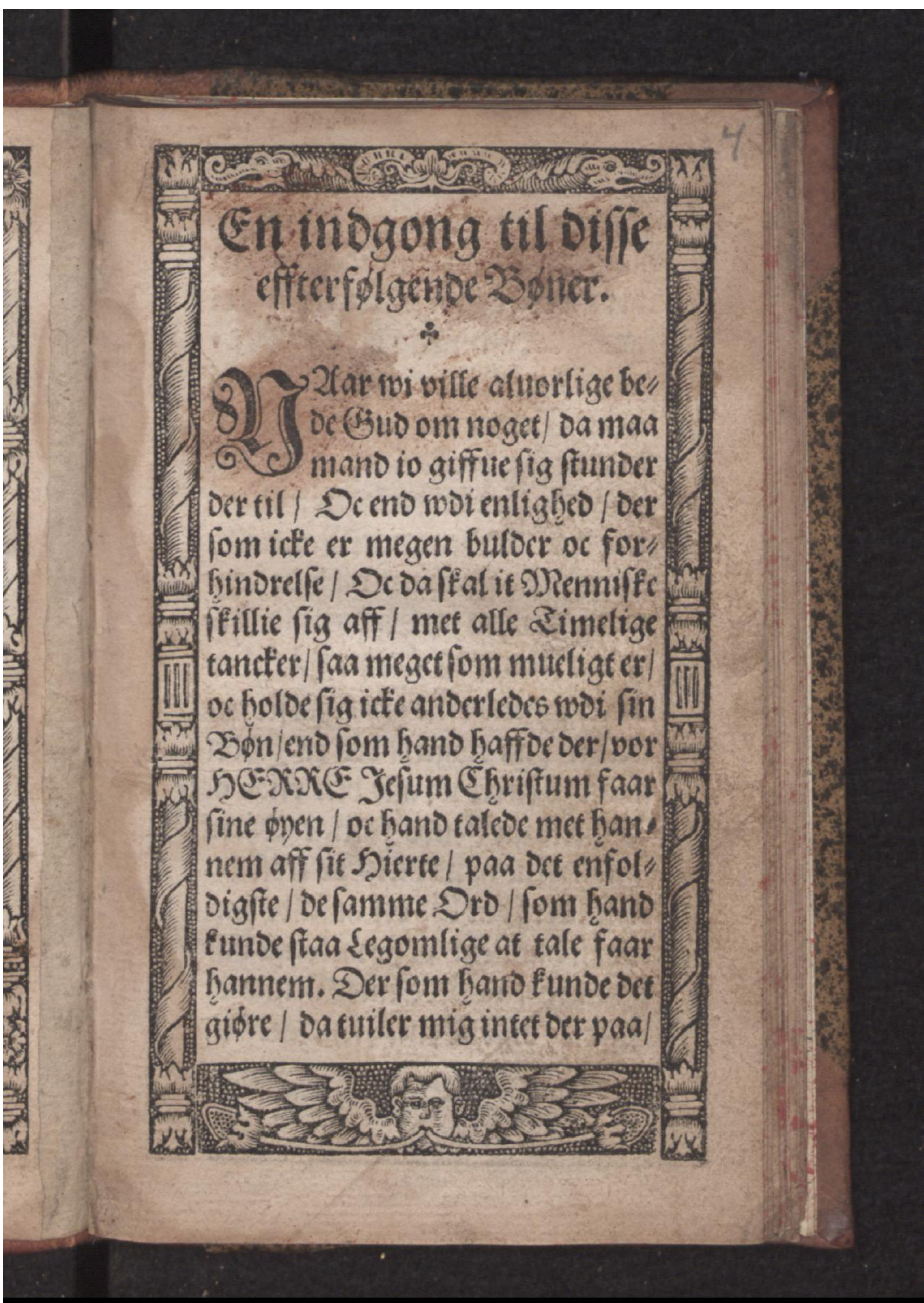
uer dog vor HERRE Christus verit hoss sine vdualde / ocsaa mit i det gruselige Passuens wgudelige Regemente / oc Siælemord / at de ere blessne reddede der fra / oc haffue toet deris klæder / oc haffue giort deris klæder klare / i Lammens Blod / Apoca. vij. Der faare ere de faar Guds Stol / oc tiene hannem dag oc nat i hans Tempel.

Kiere Frue Eline / Jeg loed icke disse Bøner bliffue ved den langhed / som de haffde tilforne / paa det ingen skulde kedis ved at læse dem. Wdi enden finde i it trøsteligt suar aff den xxxv. Psalme / til dem allesammen / oc en ret vdtydning paa det Hebraiske ord Amen / som staar wdi enden bag effter huer Bøn.

Bedendis eder gerne / at i ville tage dette mit føye Arbeide til tacke /

oc bruge dem wdi eders daglige
Bøner/ oc enlighed/ som den hel-
lige Paulus/ j. Timot. v. scriffuer
om de Viduer/ som haffue effter
deris kiere Hosbonders død/ Hwss/
Børn oc Tyunde at regere vdøff-
uer/ at de dog skulle holde sig enli-
ge/ sette deris haab til Gud/ oc bliff-
ue i deris Bøn oc formanelse dag
oc nat/ Thi siger hand/ det er vel
giort oc tacknemmeligt faar Gud.
Hannem eder oc alle gode oc Gud-
fryctige Viduer befalendis til euig
tid/ Amen. Screffuit i Kiøben-
haffn/ Palme Syndag/ Aar
effter Guds byrd/
1551.

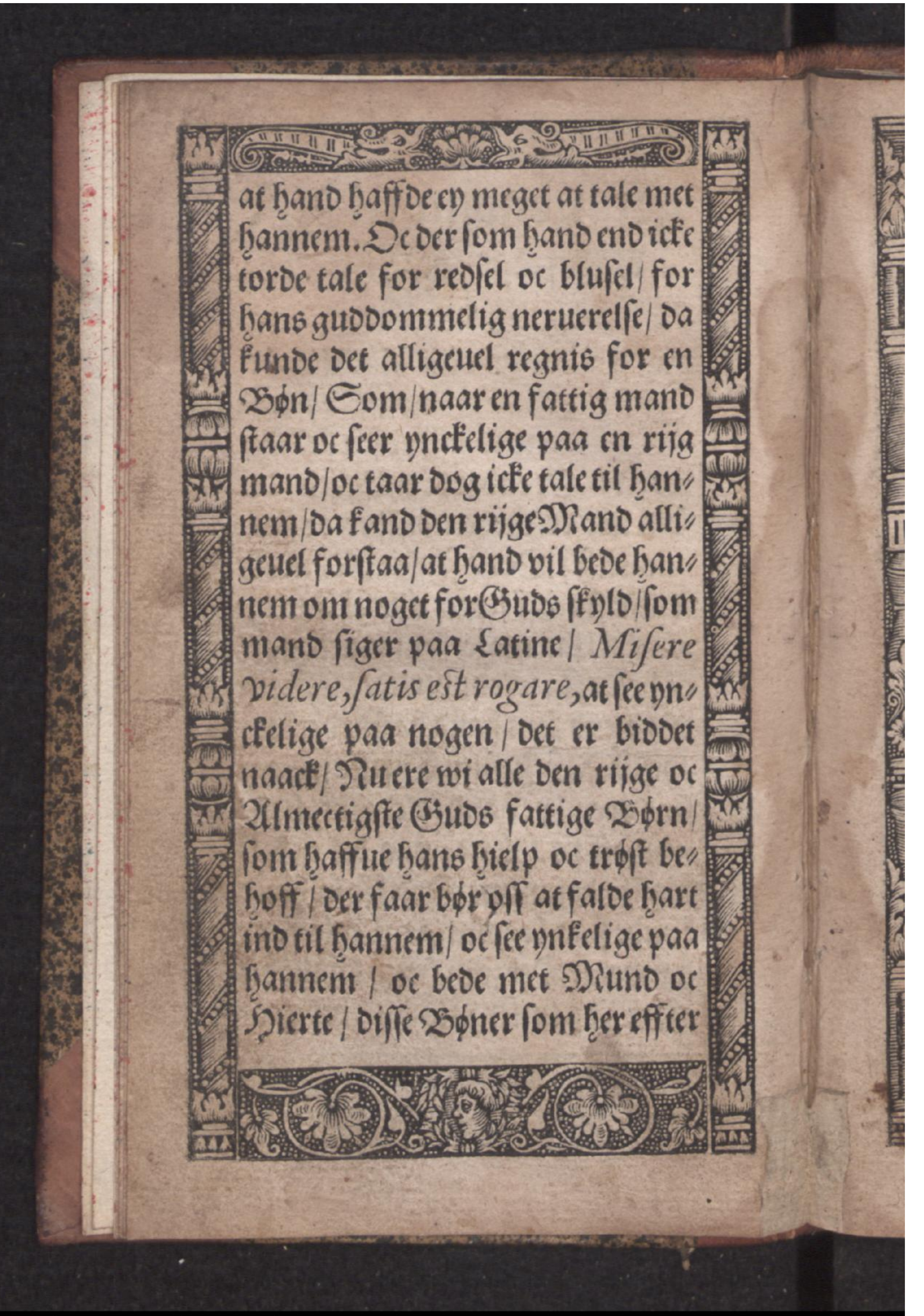

4

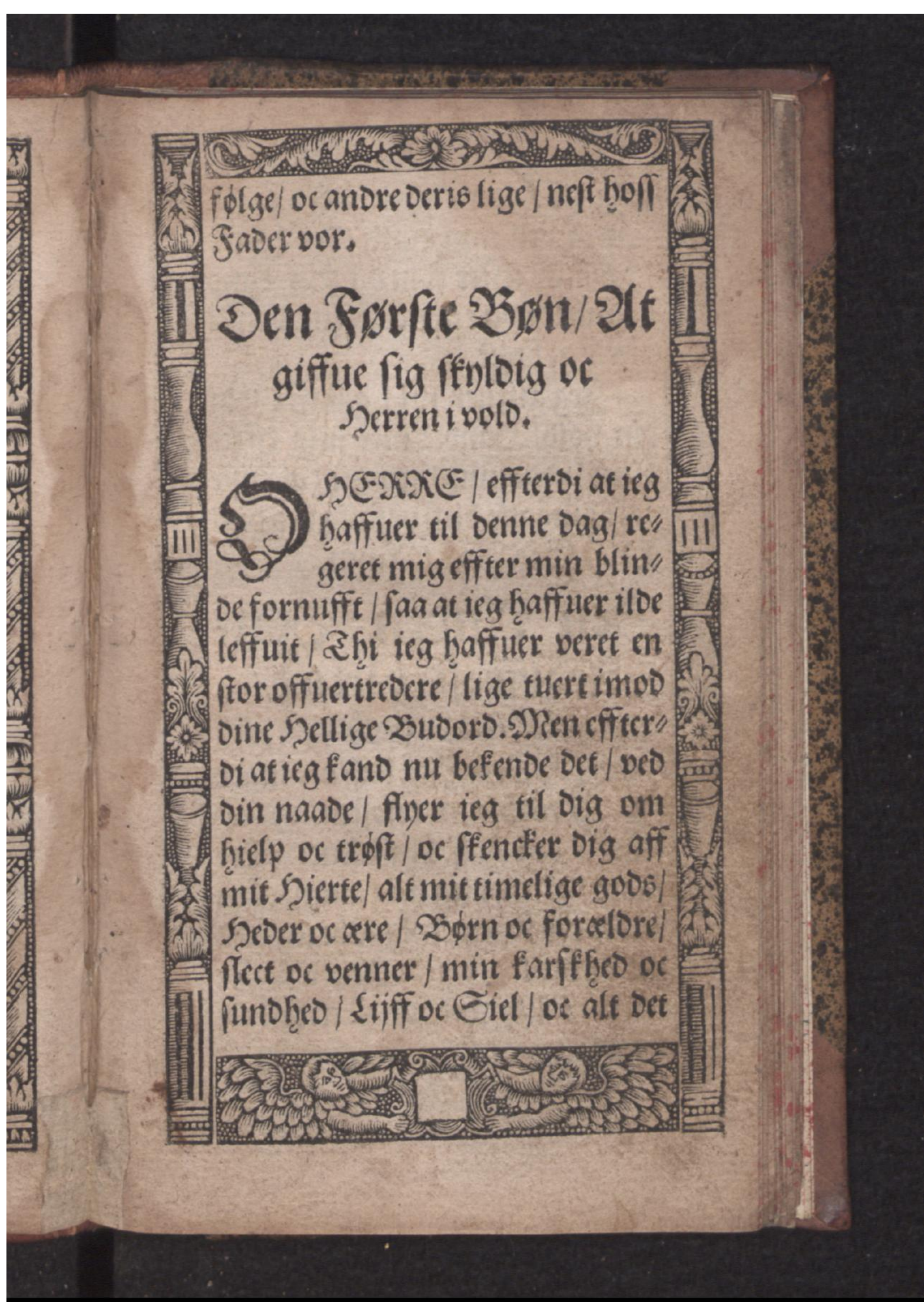
En indgong til disse effterfølgende Bøner.

✣

Naar wi ville aluorlige bede Gud om noget/ da maa mand io giffue sig stunder der til/ Oc end wdi enlighed/ der som icke er megen bulder oc forhindrelse/ Oc da skal it Menniske skillie sig aff/ met alle Timelige tancker/ saa meget som mueligt er/ oc holde sig icke anderledes wdi sin Bøn/end som hand haffde der/vor HERRE Jesum Christum faar sine øyen/ oc hand talede met hannem aff sit Hierte/ paa det enfoldigste/ de samme Ord/ som hand kunde staa Legomlige at tale faar hannem. Der som hand kunde det giøre/ da tuiler mig intet der paa/

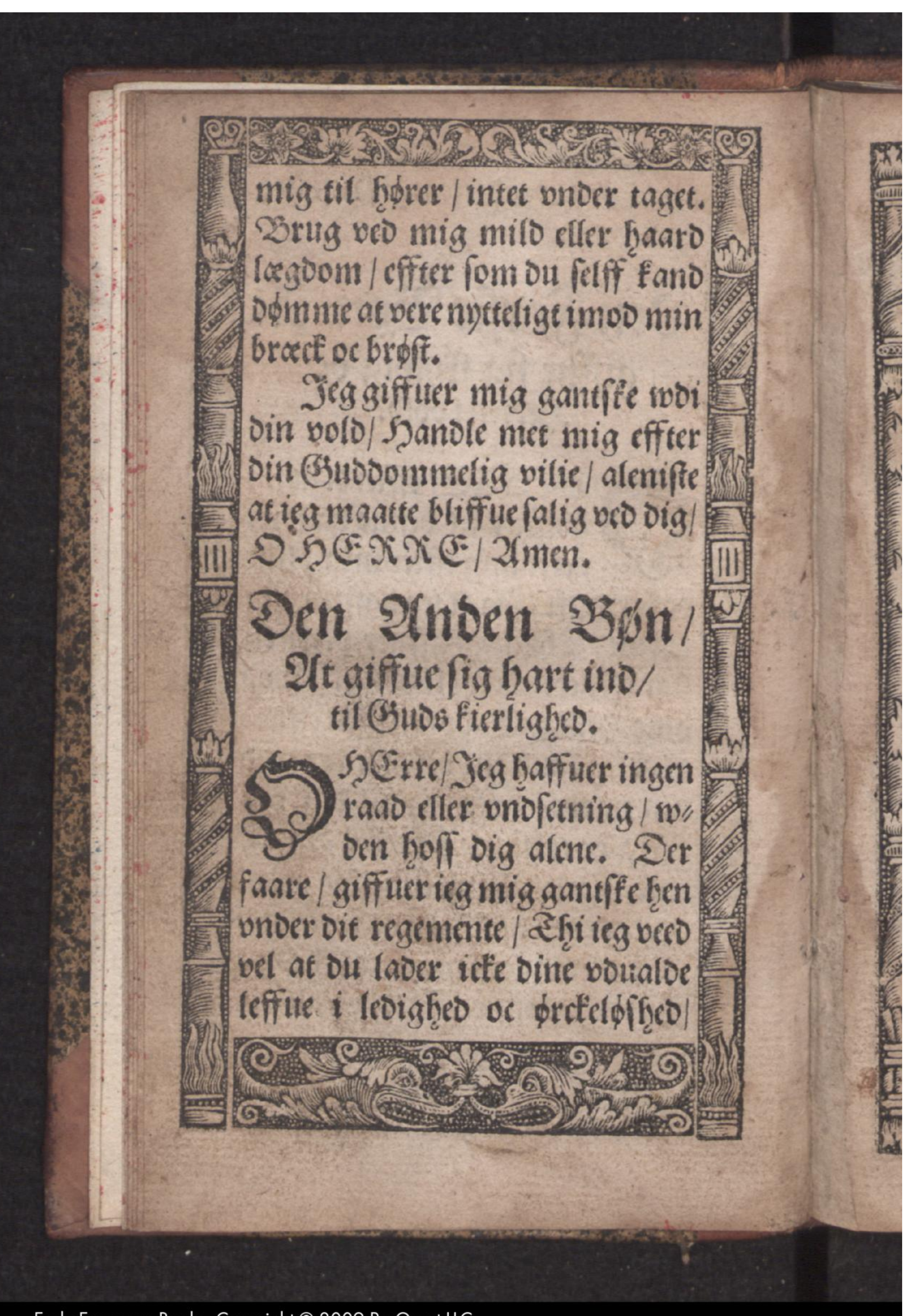
at hand haffde ey meget at tale met hannem. Oc der som hand end icke torde tale for redsel oc blusel/ for hans guddommelig neruerelse/ da kunde det alligeuel regnis for en Bøn/ Som/ naar en fattig mand staar oc seer ynckelige paa en rijg mand/ oc taar dog icke tale til hannem/ da kand den rijge Mand alligeuel forstaa/ at hand vil bede hannem om noget for Guds skyld/ som mand siger paa Latine/ *Misere videre, satis est rogare*, at see ynckelige paa nogen/ det er biddet naack/ Nu ere wi alle den rijge oc Almectigste Guds fattige Børn/ som haffue hans hielp oc trøst behoff/ der faar bør oss at falde hart ind til hannem/ oc see ynkelige paa hannem/ oc bede met Mund oc Hierte/ disse Bøner som her effter

følge/ oc andre deris lige/ nest hoss Fader vor.

Den Første Bøn/ At giffue sig skyldig oc Herren i vold.

O HERRE/ efftterdi at ieg haffuer til denne dag/ regeret mig effter min blinde fornufft/ saa at ieg haffuer ilde leffuit/ Thi ieg haffuer veret en stor offuertredere/ lige tuert imod dine Hellige Budord. Men effterdi at ieg kand nu bekende det/ ved din naade/ flyer ieg til dig om hielp oc trøst/ oc skencker dig aff mit Hierte/ alt mit timelige gods/ Heder oc ære/ Børn oc forældre/ slect oc venner/ min karskhed oc sundhed/ Lijff oc Siel/ oc alt det

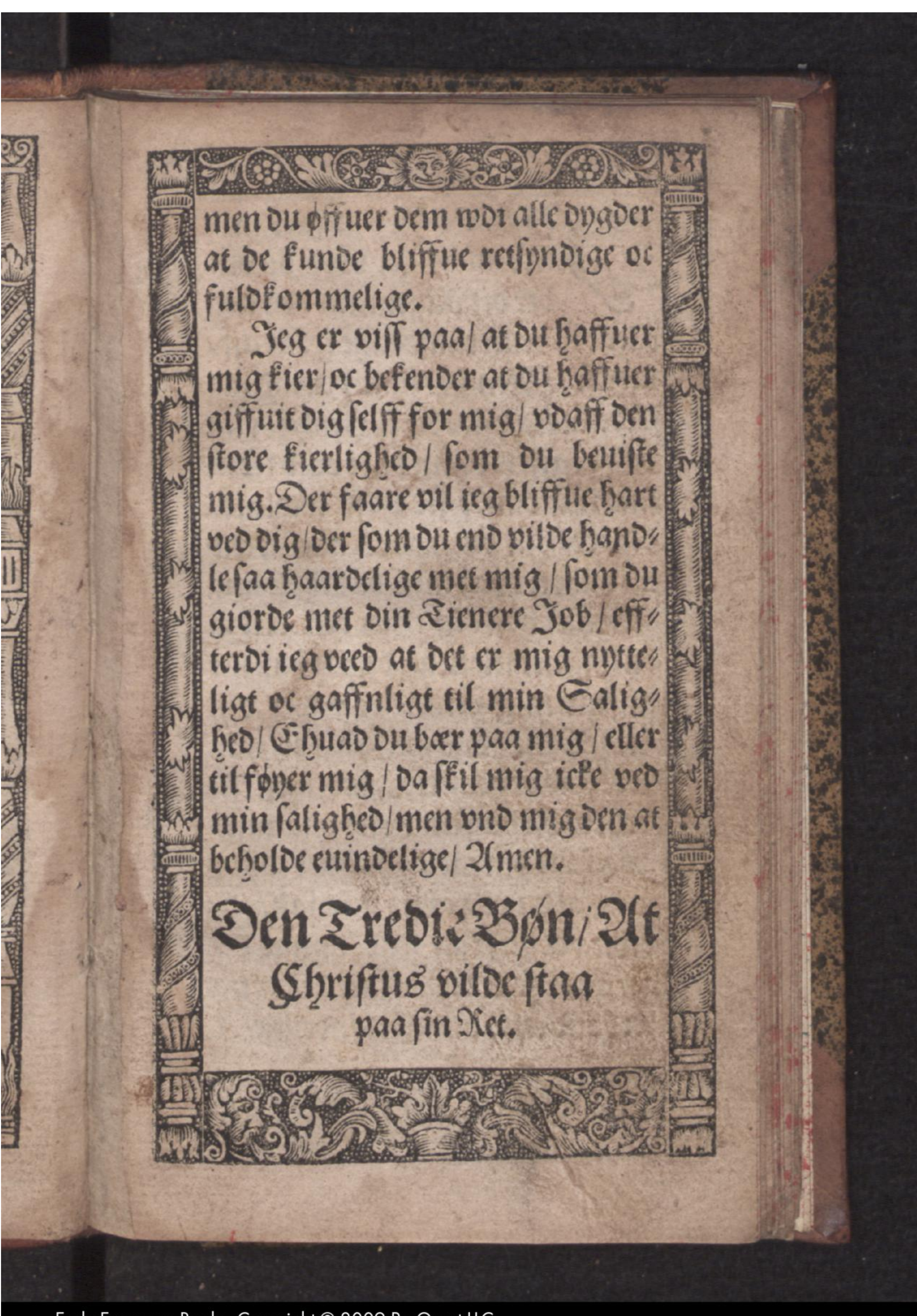

mig til hører / intet vnder taget. Brug ved mig mild eller haard lægdom / effter som du selff kand dømme at vere nytteligt imod min bræck oc brøst.

Jeg giffuer mig gantske wdi din vold / Handle met mig effter din Guddommelig vilie / aleniste at ieg maatte bliffue salig ved dig / O HERRE / Amen.

Den Anden Bøn / At giffue sig hart ind / til Guds kierlighed.

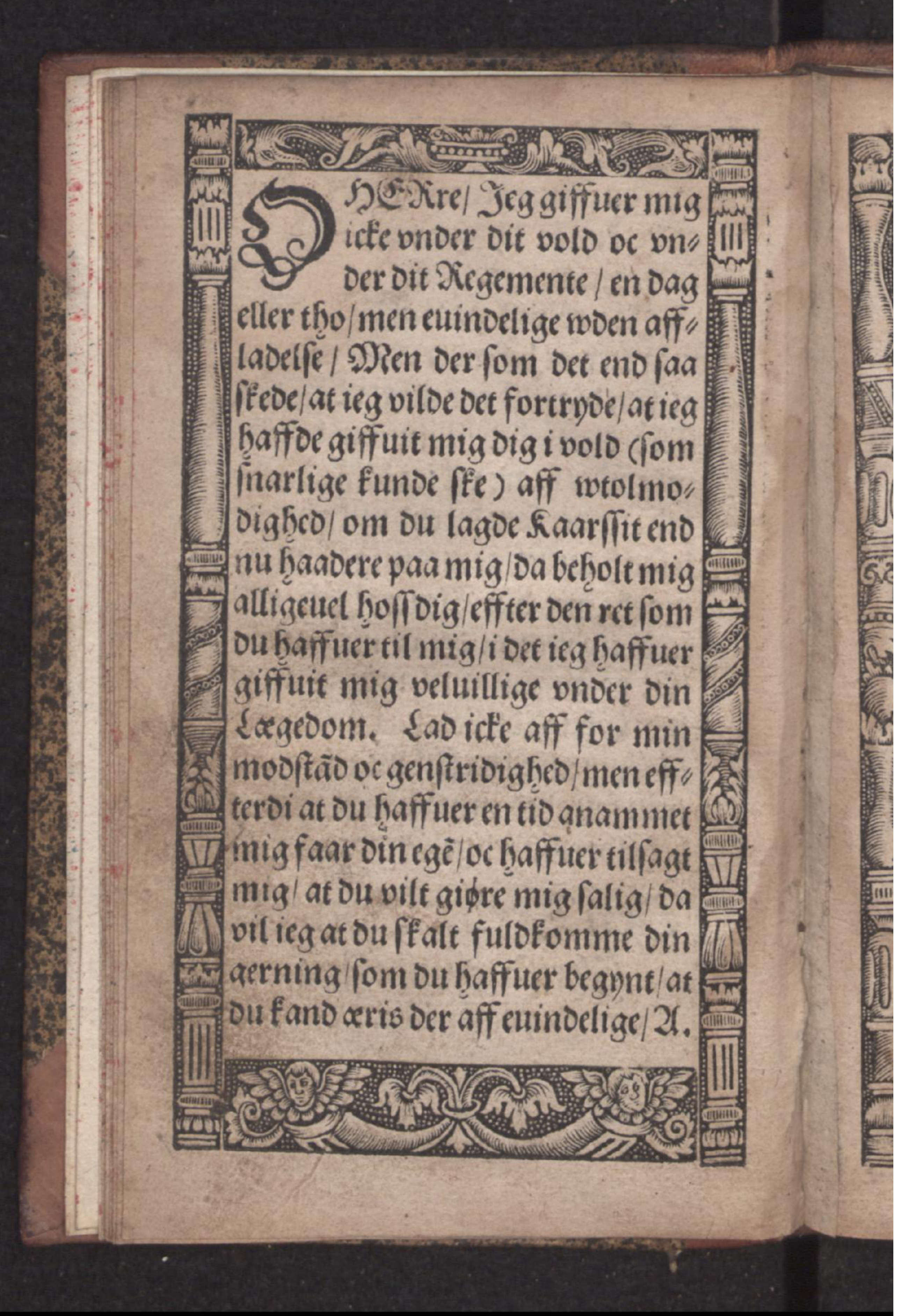
O HErre / Jeg haffuer ingen raad eller vndsetning / wden hoss dig alene. Der faare / giffuer ieg mig gantske hen vnder dit regemente / Thi ieg veed vel at du lader icke dine vdualde leffue i ledighed oc ørckeløshed /

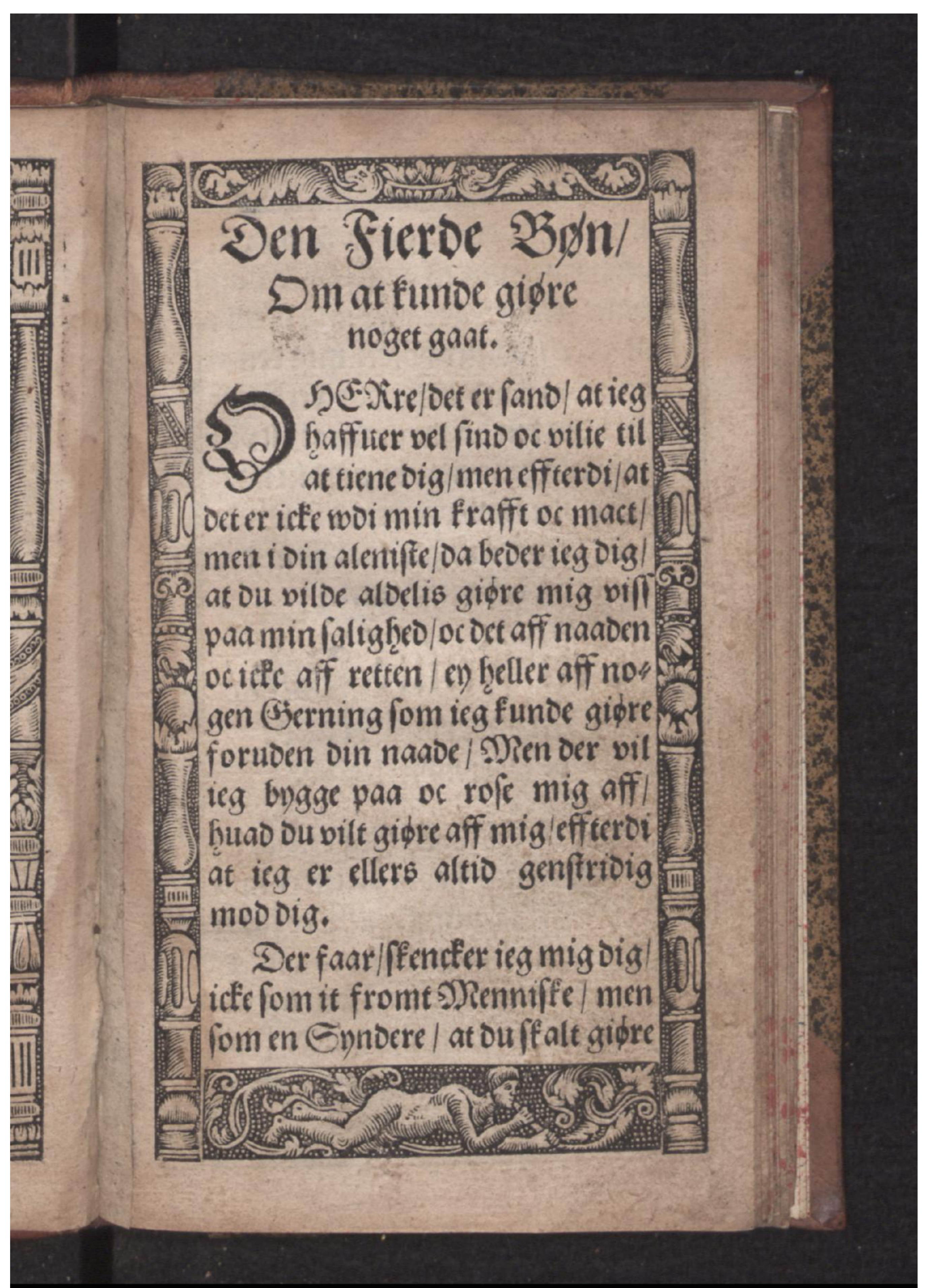
men du øffuer dem wdi alle dygder at de kunde bliffue retsyndige oc fuldkommelige.

Jeg er viss paa/ at du haffuer mig kier/ oc bekender at du haffuer giffuit dig selff for mig/ vdaff den store kierlighed/ som du beuiste mig. Der faare vil ieg bliffue hart ved dig/ der som du end vilde handle saa haardelige met mig/ som du giorde met din Tienere Job/ efterdi ieg veed at det er mig nyttelig oc gaffnligt til min Salighed/ Ehuad du bær paa mig/ eller til føyer mig/ da skil mig icke ved min salighed/ men vnd mig den at beholde euindelige/ Amen.

Den Tredie Bøn/ At Christus vilde staa paa sin Ret.

O HErre/ Jeg giffuer mig icke vnder dit vold oc vnder dit Regemente/ en dag eller tho/ men euindelige wden affladelse/ Men der som det end saa skede/ at ieg vilde det fortryde/ at ieg haffde giffuit mig dig i vold (som snarlige kunde ske) aff wtolmodighed/ om du lagde Kaarssit end nu haadere paa mig/ da beholt mig alligeuel hoss dig/ effter den ret som du haffuer til mig/ i det ieg haffuer giffuit mig veluillige vnder din Lægedom. Lad icke aff for min modstād oc genstridighed/ men efterdi at du haffuer en tid anammet mig faar din egē/ oc haffuer tilsagt mig/ at du vilt giøre mig salig/ da vil ieg at du skalt fuldkomme din gerning/ som du haffuer begynt/ at du kand æris der aff euindelige/ A.

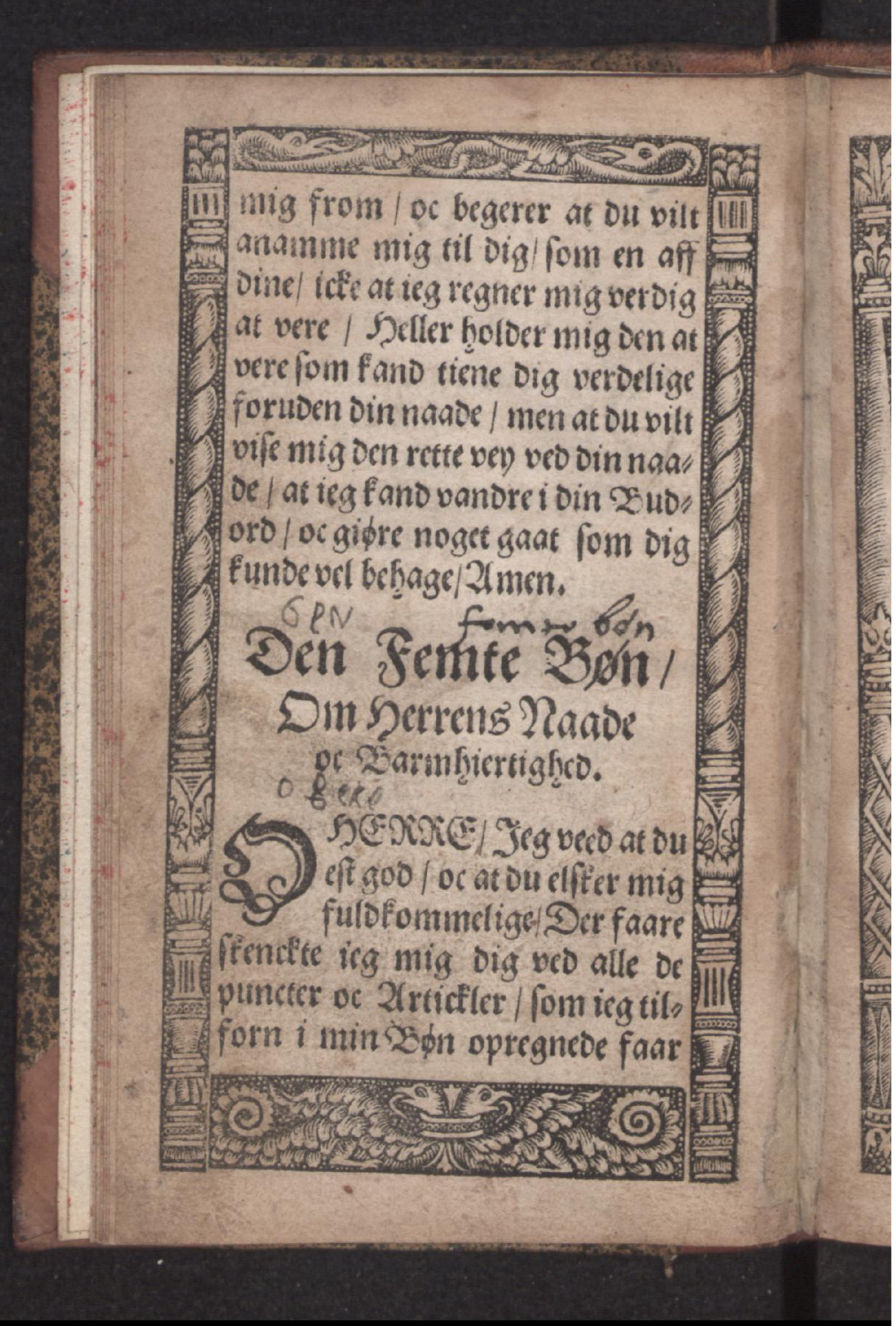

Den Fierde Bøn/

Om at kunde giøre noget gaat.

HERre/det er ſand/ at ieg haffuer vel ſind oc vilie til at tiene dig/men efftердi/at det er icke wdi min krafft oc mact/ men i din aleniſte/da beder ieg dig/ at du vilde aldelis giøre mig viſſ paa min ſalighed/oc det aff naaden oc icke aff retten / ey heller aff nogen Gerning ſom ieg kunde giøre foruden din naade/ Men der vil ieg bygge paa oc roſe mig aff/ huad du vilt giøre aff mig/efftерdi at ieg er ellers altid genſtridig mod dig.

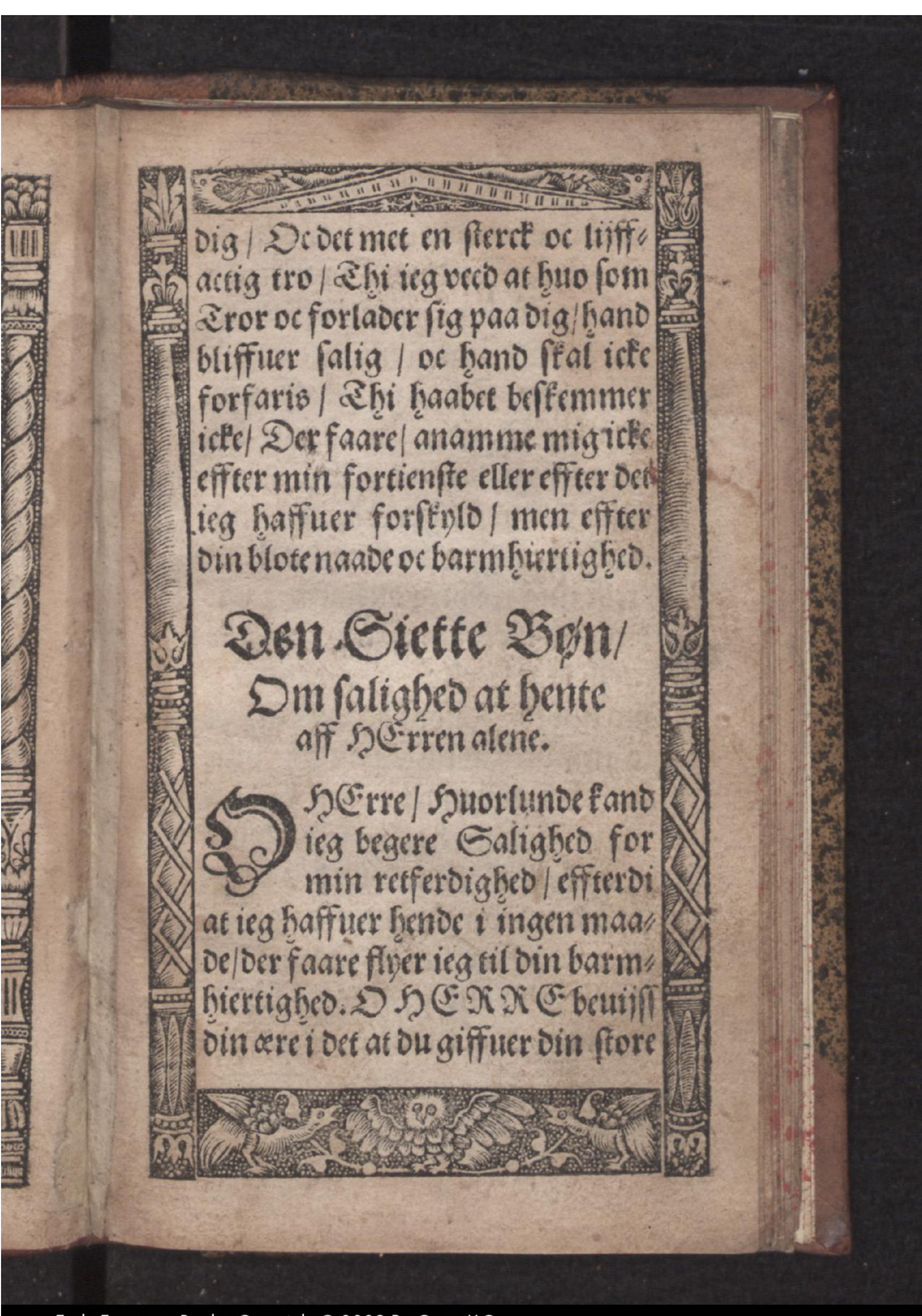
Der faar/ſkencker ieg mig dig/ icke ſom it fromt Menniſke / men ſom en Syndere / at du ſkalt giøre

mig from / oc begerer at du vilt anamme mig til dig / som en aff dine / icke at ieg regner mig verdig at vere / Heller holder mig den at vere som kand tiene dig verdelige foruden din naade / men at du vilt vise mig den rette vey ved din naade / at ieg kand vandre i din Budord / oc giøre noget gaat som dig kunde vel behage / Amen.

Den Femte Bøn / Om Herrens Naade oc Barmhiertighed.

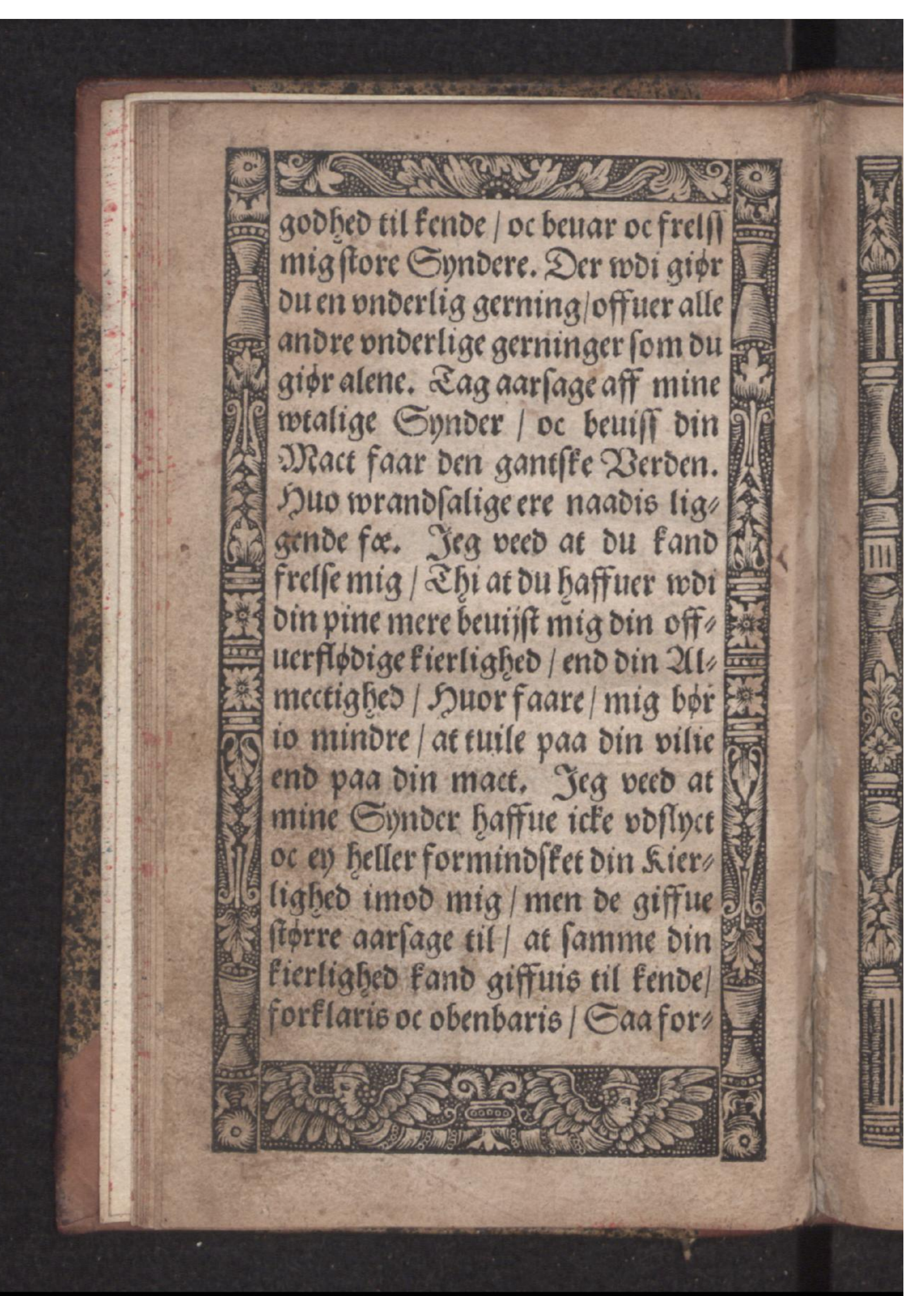
O HERRE / Jeg veed at du est god / oc at du elsker mig fuldkommelige / Der faare skenckte ieg mig dig ved alle de puncter oc Artickler / som ieg tilforn i min Bøn opregnede faar

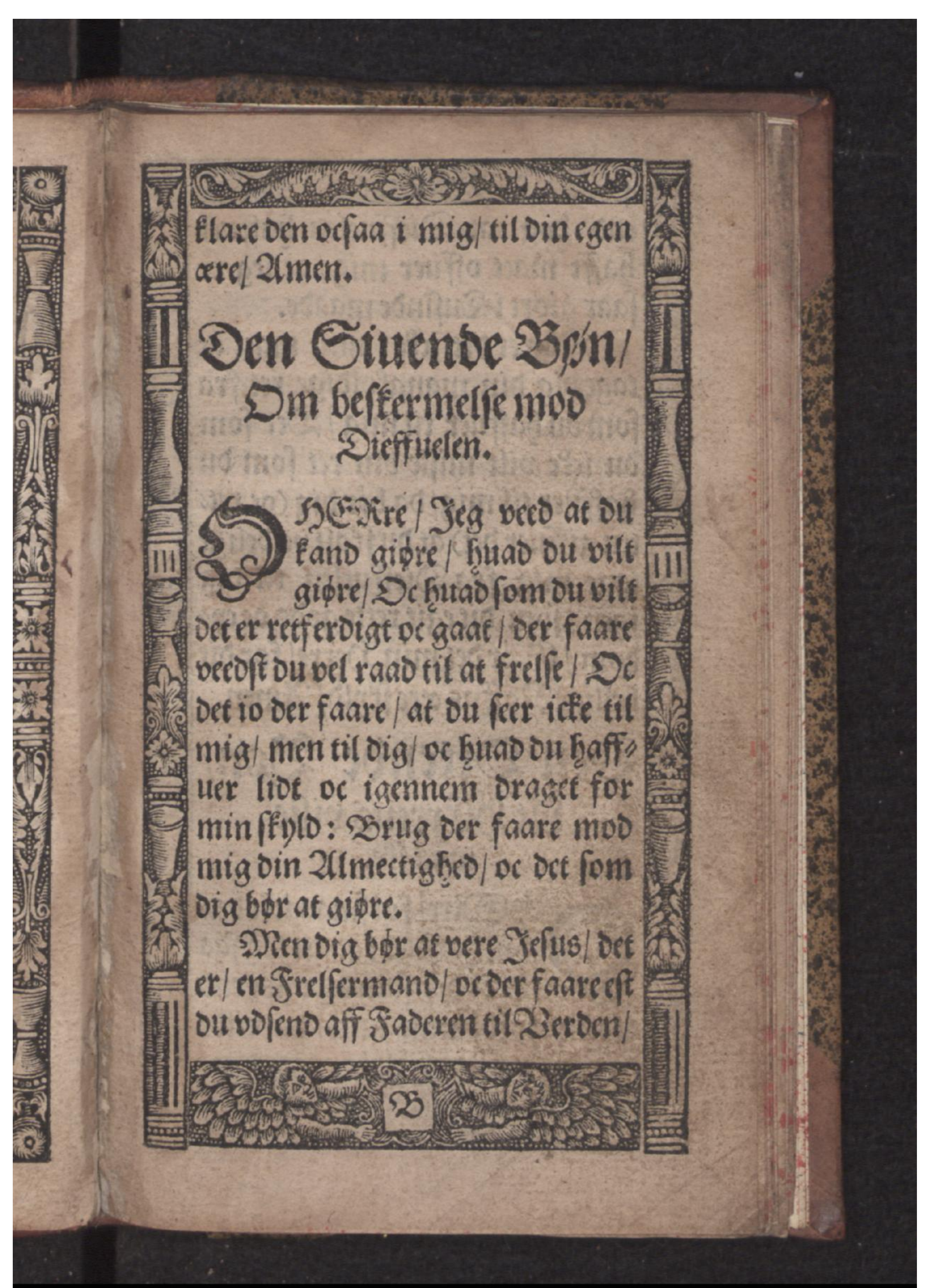
dig / Oc det met en sterck oc lijff-
actig tro / Thi ieg veed at huo som
Tror oc forlader sig paa dig / hand
bliffuer salig / oc hand skal icke
forfaris / Thi haabet beskemmer
icke / Der faare / anamme mig icke
effter min fortienste eller effter det
ieg haffuer forskyld / men effter
din blote naade oc barmhiertighed.

Den Siette Bøn / Om salighed at hente aff HErren alene.

O HErre / Huorlunde kand
ieg begere Salighed for
min retferdighed / effterdi
at ieg haffuer hende i ingen maa-
de / der faare flyer ieg til din barm-
hiertighed. O HERRE beuijss
din ære i det at du giffuer din store

godhed til kende / oc beuar oc frelss mig store Syndere. Der wdi giør du en vnderlig gerning / offuer alle andre vnderlige gerninger som du giør alene. Tag aarsage aff mine wtalige Synder / oc beuiss din Mact faar den gantske Verden. Huo wrandsalige ere naadis liggende fæ. Jeg veed at du kand frelse mig / Thi at du haffuer wdi din pine mere beuijst mig din offuerflødige kierlighed / end din Almectighed / Huor faare / mig bør io mindre / at tuile paa din vilie end paa din mact. Jeg veed at mine Synder haffue icke vdslyct oc ey heller formindsket din Kierlighed imod mig / men de giffue større aarsage til / at samme din kierlighed kand giffuis til kende / forklaris oc obenbaris / Saa for-

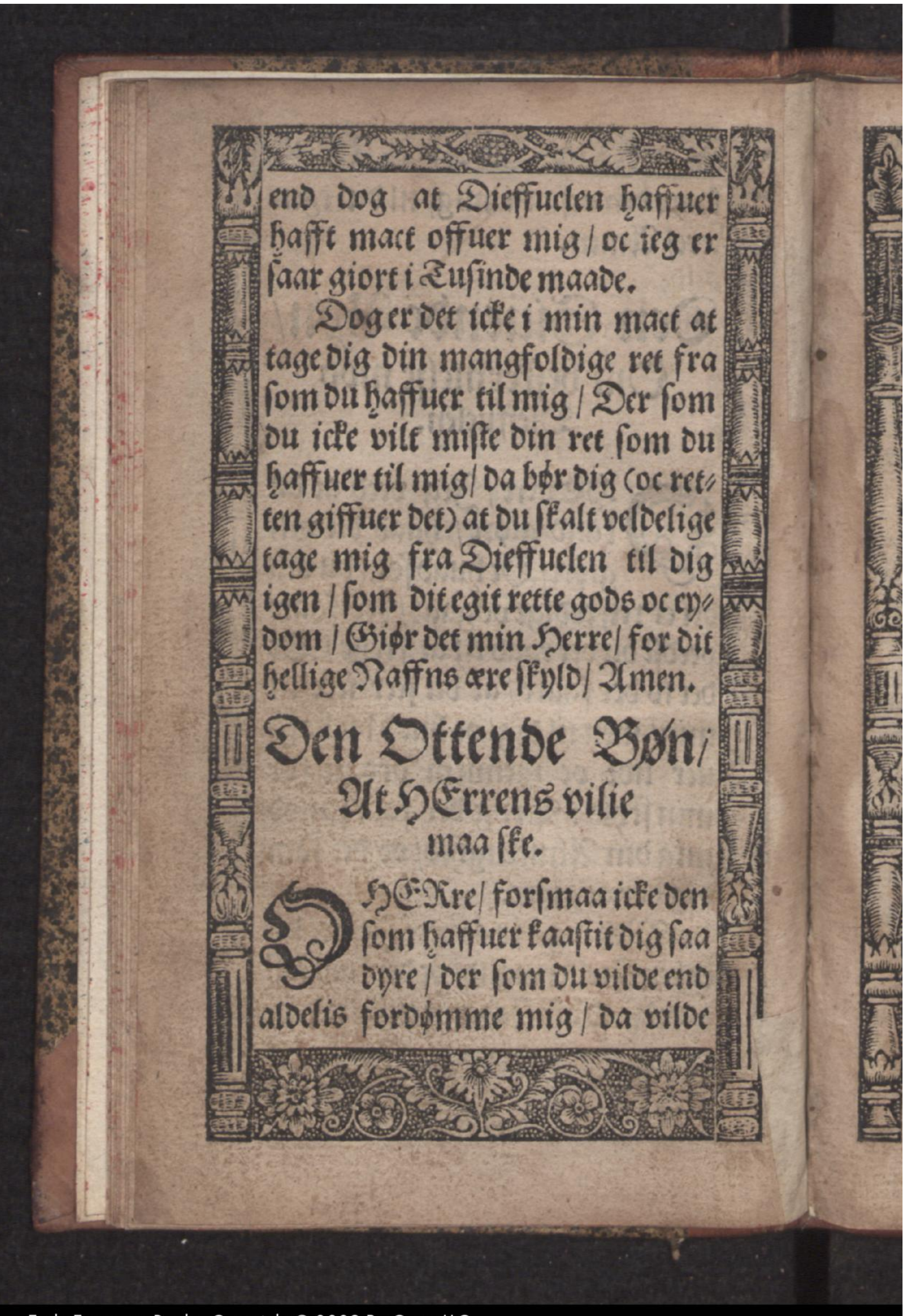

klare den ocsaa i mig/ til din egen ære/ Amen.

Den Siuende Bøn/ Om beskermelse mod Dieffuelen.

O HErre/ Jeg veed at du kand giøre/ huad du vilt giøre/ Oc huad som du vilt det er retferdigt oc gaat/ der faare veedst du vel raad til at frelse/ Oc det io der faare/ at du seer icke til mig/ men til dig/ oc huad du haffuer lidt oc igennem draget for min skyld: Brug der faare mod mig din Almectighed/ oc det som dig bør at giøre.

Men dig bør at vere Jesus/ det er/ en Frelsermand/ oc der faare est du vdsend aff Faderen til Verden/

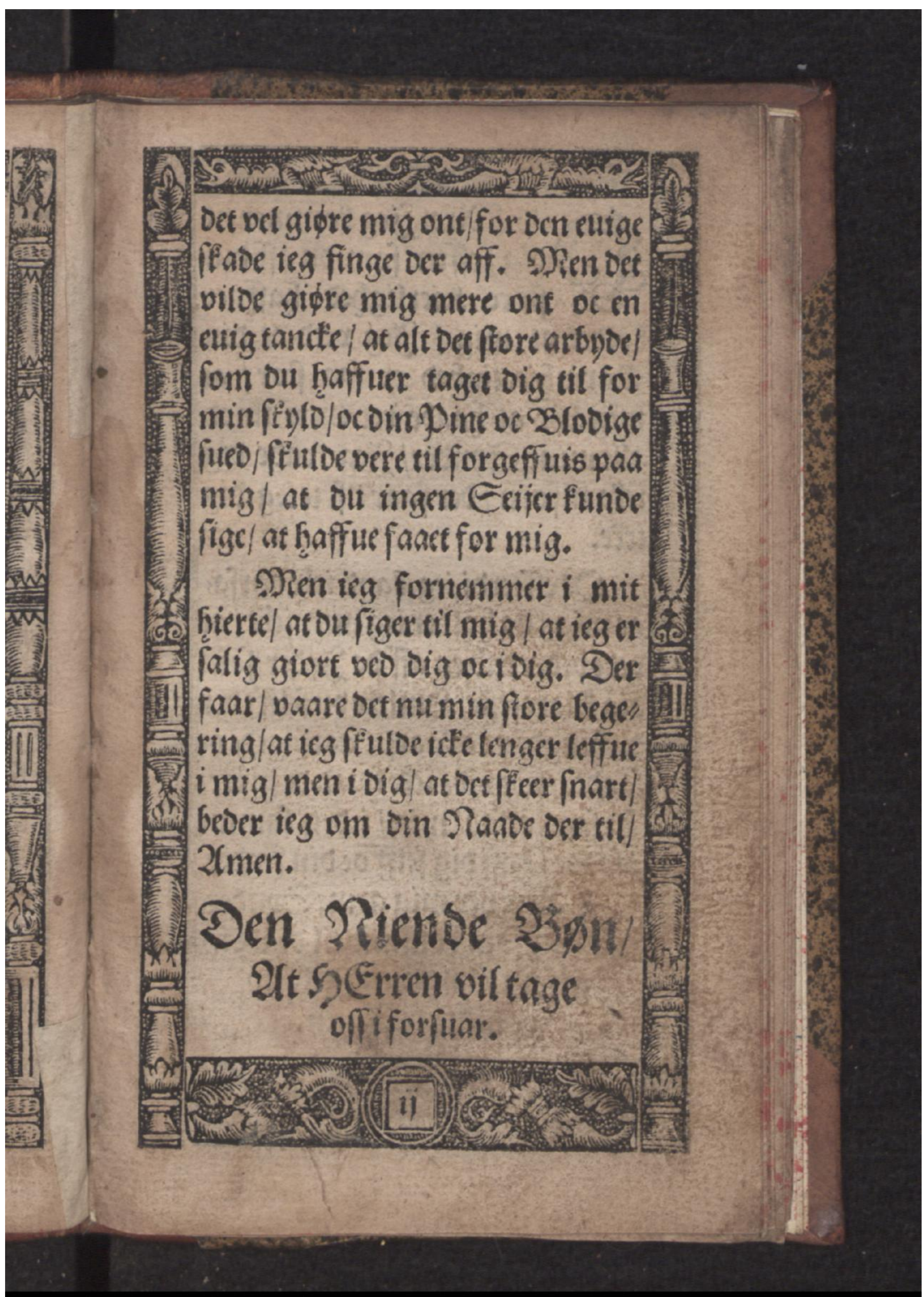

end dog at Dieffuelen haffuer hafft mact offuer mig / oc ieg er saar giort i Tusinde maade.

Dog er det icke i min mact at tage dig din mangfoldige ret fra som du haffuer til mig / Der som du icke vilt miste din ret som du haffuer til mig / da bør dig (oc retten giffuer det) at du skalt veldelige tage mig fra Dieffuelen til dig igen / som dit egit rette gods oc eydom / Giør det min Herre / for dit hellige Naffns ære skyld / Amen.

Den Ottende Bøn / At HErrens vilie maa ske.

O HErre / forsmaa icke den som haffuer kaastit dig saa dyre / der som du vilde end aldelis fordømme mig / da vilde

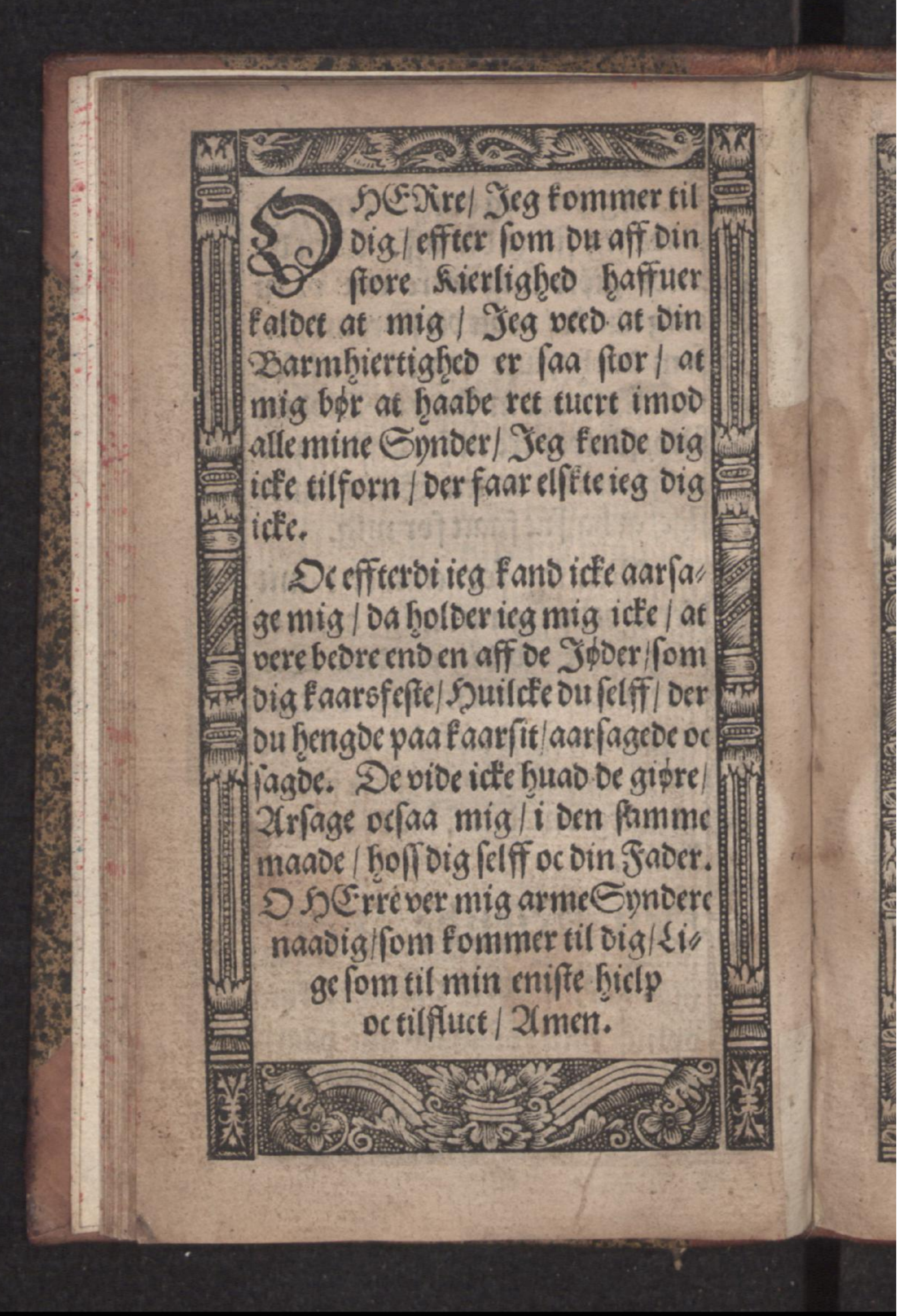

det vel giøre mig ont/for den euige skade ieg finge der aff. Men det vilde giøre mig mere ont oc en euig tancke/ at alt det store arbyde/ som du haffuer taget dig til for min skyld/oc din Pine oc Blodige sued/ skulde vere til forgeffuis paa mig/ at du ingen Seijer kunde sige/ at haffue faaet for mig.

Men ieg fornemmer i mit hierte/ at du siger til mig/ at ieg er salig giort ved dig oc i dig. Der faar/ vaare det nu min store begering/at ieg skulde icke lenger leffue i mig/ men i dig/ at det skeer snart/ beder ieg om din Naade der til/ Amen.

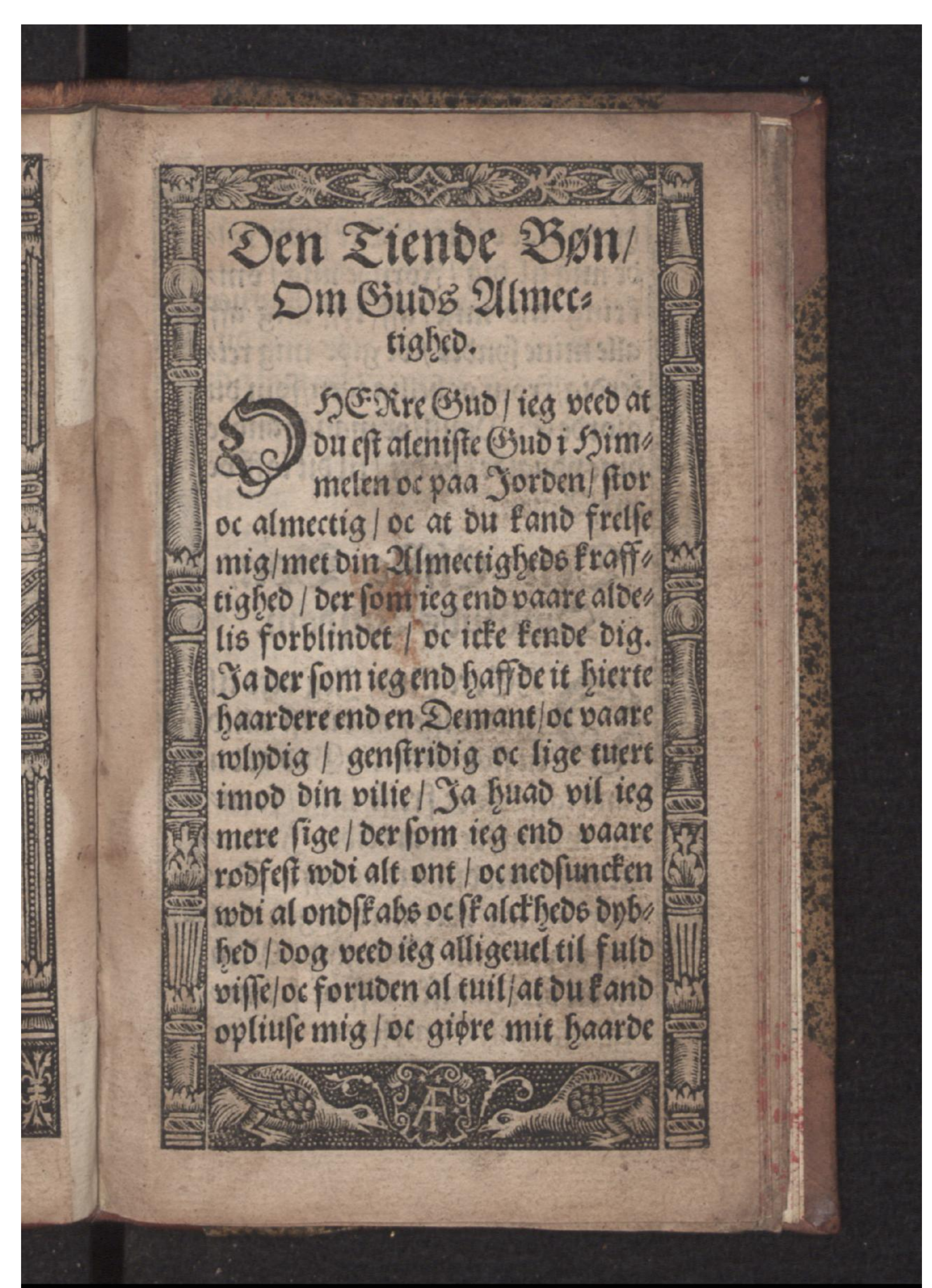
Den Niende Bøn/

At HErren vil tage oss i forsuar.

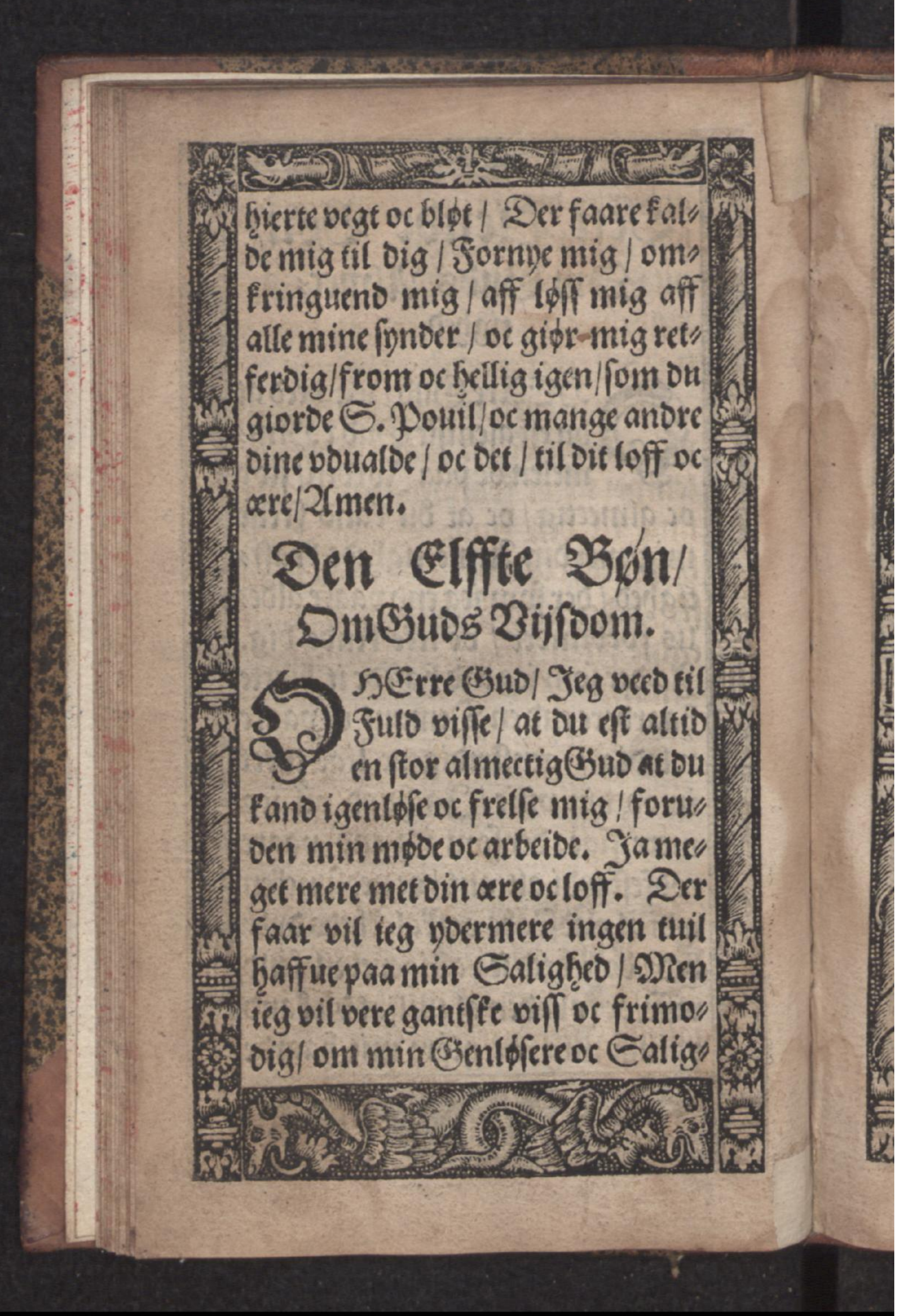
O HERre / Jeg kommer til dig / effter som du aff din store Kierlighed haffuer kaldet at mig / Jeg veed at din Barmhiertighed er saa stor / at mig bør at haabe ret tuert imod alle mine Synder / Jeg kende dig icke tilforn / der faar elskte ieg dig icke.

Oc effterdi ieg kand icke aarsage mig / da holder ieg mig icke / at vere bedre end en aff de Jøder / som dig kaarsfeste / Huilcke du selff / der du hengde paa kaarsit / aarsagede oc sagde. De vide icke huad de giøre / Arsage ocsaa mig / i den samme maade / hoss dig selff oc din Fader. O HErre ver mig arme Syndere naadig / som kommer til dig / Lige som til min eniste hielp oc tilfluct / Amen.

Den Tiende Bøn/ Om Guds Almectighed.

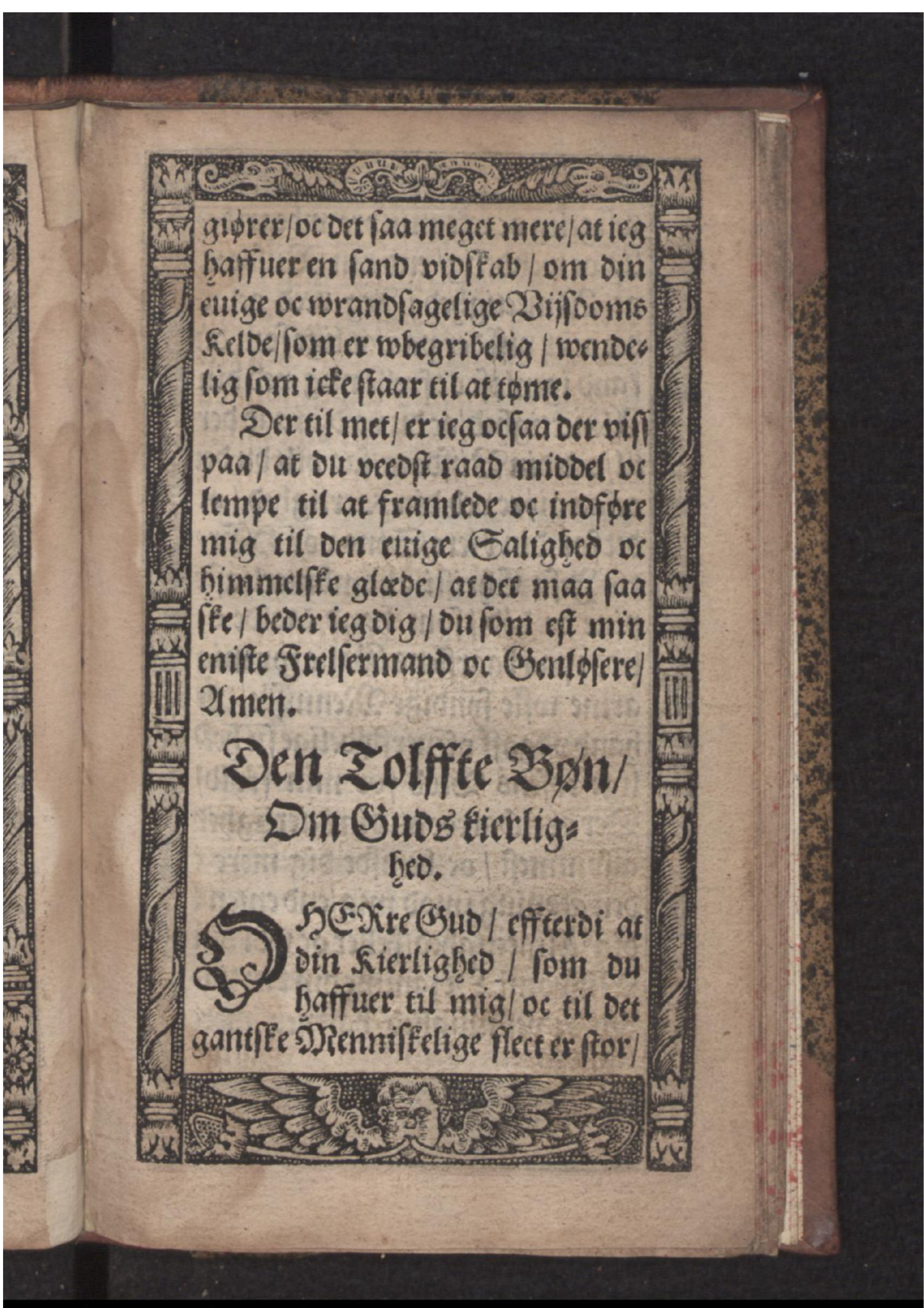
O HErre Gud / ieg veed at du est aleniste Gud i Himmelen oc paa Jorden/ stor oc almectig / oc at du kand frelse mig/met din Almectigheds krafftighed / der som ieg end vaare aldelis forblindet / oc icke kende dig. Ja der som ieg end haffde it hierte haardere end en Demant/oc vaare wlydig / genstridig oc lige tuert imod din vilie / Ja huad vil ieg mere sige / der som ieg end vaare rodfest wdi alt ont / oc nedsuncken wdi al ondskabs oc skalckheds dybhed / dog veed ieg alligeuel til fuld visse/oc foruden al tuil/at du kand opliuse mig / oc giøre mit haarde

hierte vegt oc bløt / Der faare kalde mig til dig / Fornye mig / omkringuend mig / aff løss mig aff alle mine synder / oc giør mig retferdig / from oc hellig igen / som du giorde S. Pouil / oc mange andre dine vdualde / oc det / til dit loff oc ære / Amen.

Den Elffte Bøn / Om Guds Vijsdom.

O HErre Gud / Jeg veed til Fuld visse / at du est altid en stor almectig Gud at du kand igenløse oc frelse mig / foruden min møde oc arbeide. Ja meget mere met din ære oc loff. Der faar vil ieg ydermere ingen tuil haffue paa min Salighed / Men ieg vil vere gantske viss oc frimodig / om min Genløsere oc Salig-

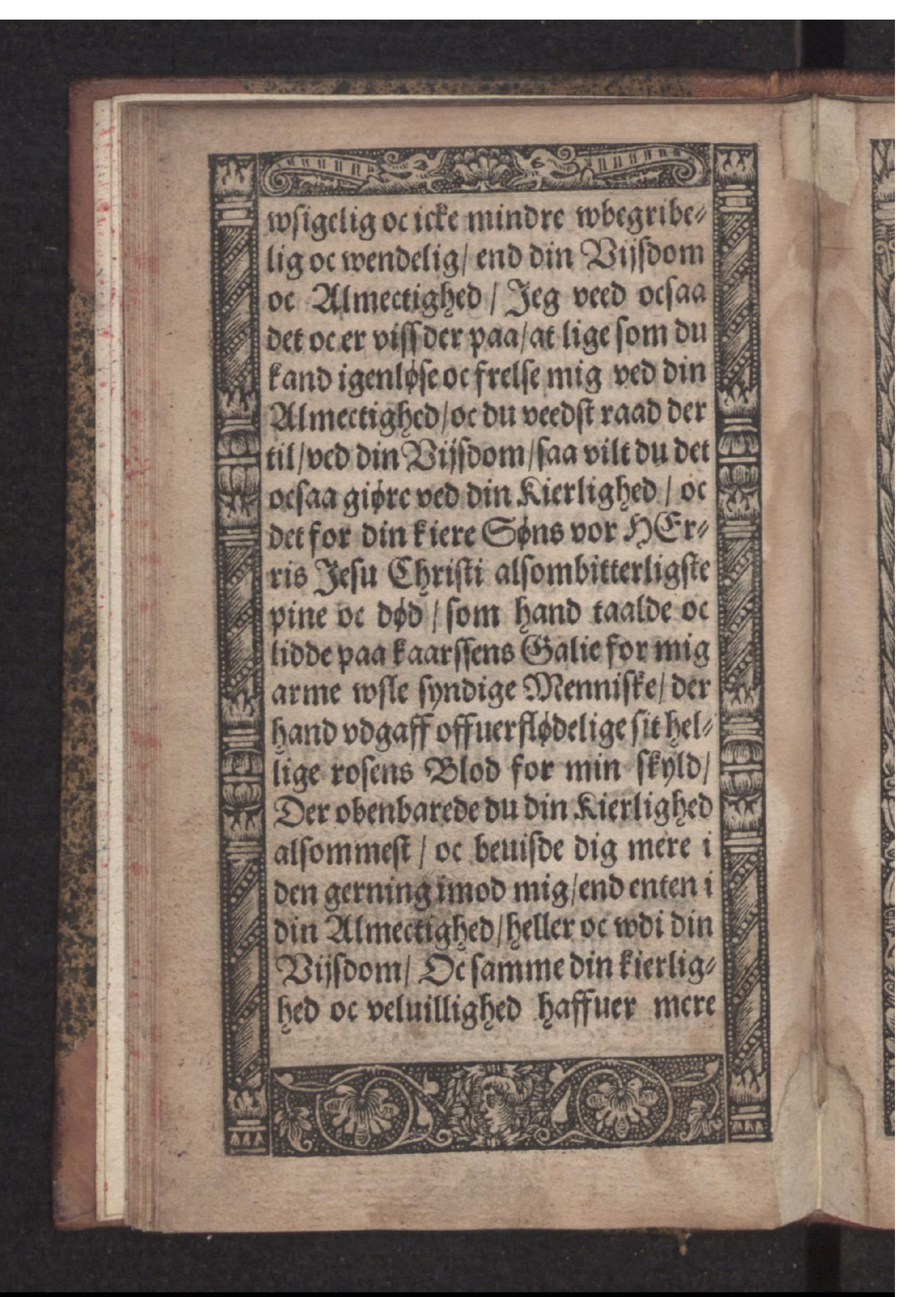

giører/oc det saa meget mere/at ieg haffuer en sand vidskab/om din euige oc wrandsagelige Vijsdoms Kelde/som er wbegribelig/wendelig som icke staar til at tøme.

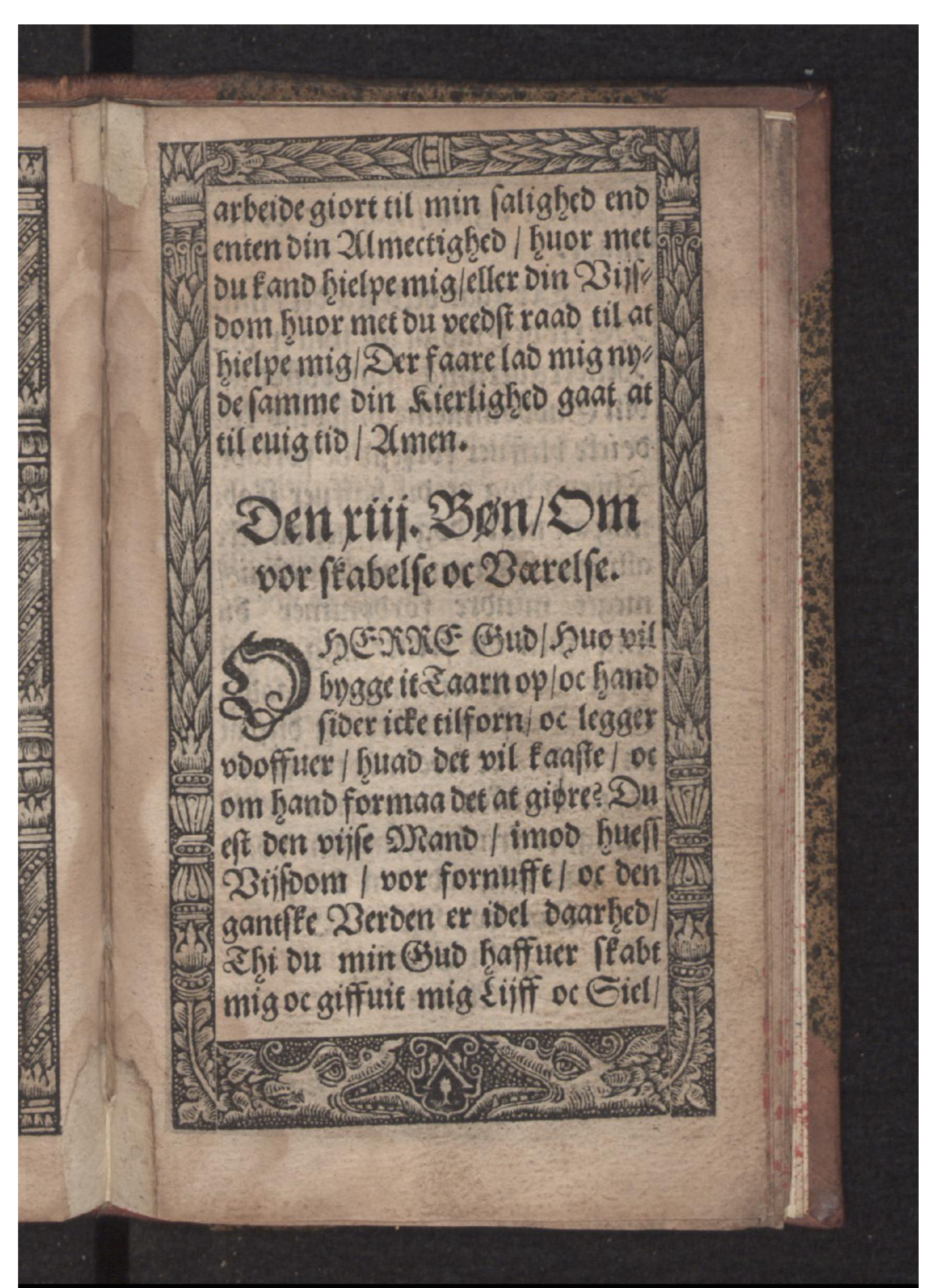
Der til met/er ieg ocsaa der viss paa/at du veedst raad middel oc lempe til at framlede oc indføre mig til den euige Salighed oc himmelske glæde/at det maa saa ske/beder ieg dig/du som est min eniste Frelsermand oc Genløsere/ Amen.

Den Tolffte Bøn/ Om Guds kierlighed.

O HERre Gud/efftterdi at din Kierlighed/som du haffuer til mig/oc til det gantske Mennniskelige slect er stor/

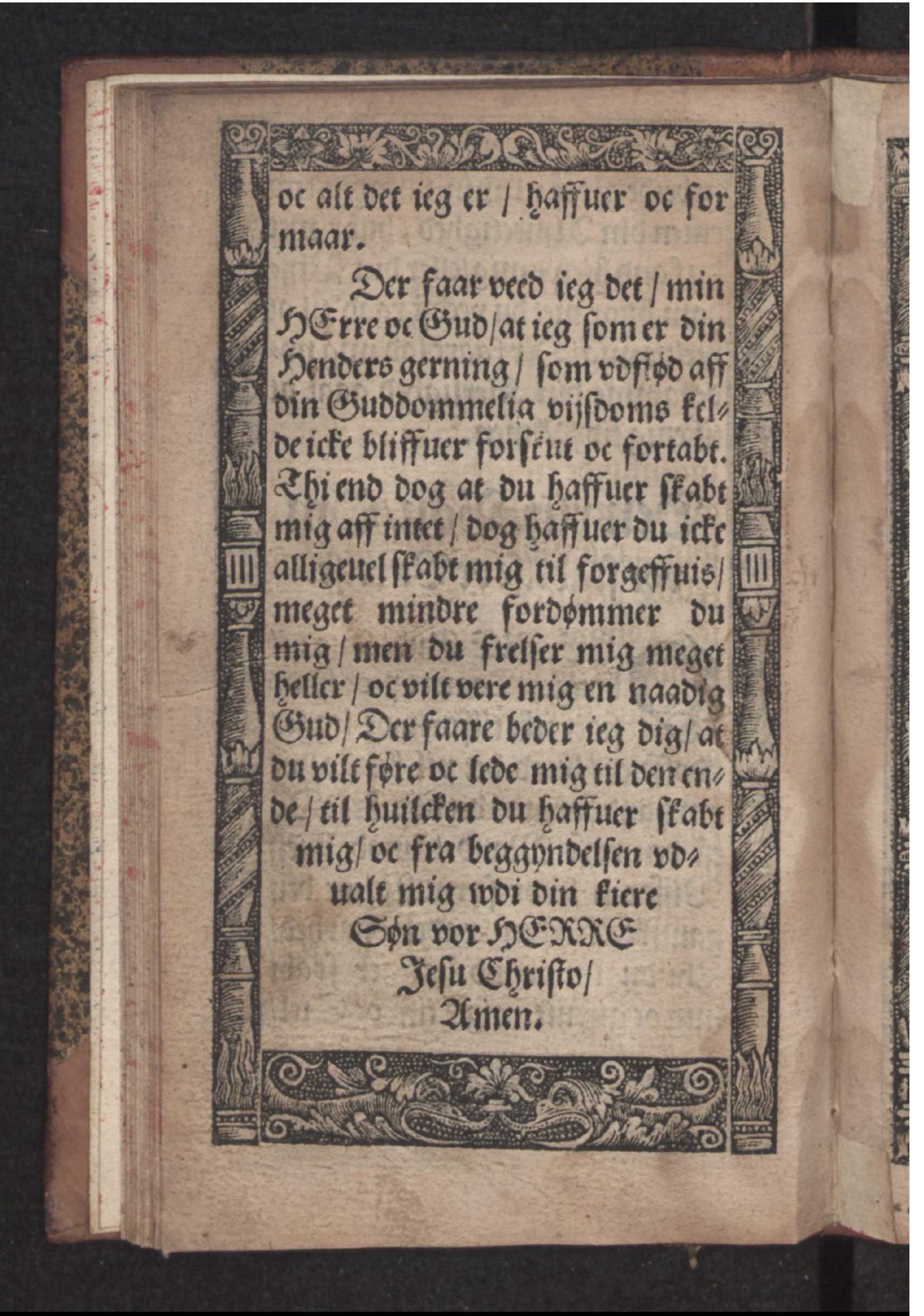
wsigelig oc icke mindre wbegribe-
lig oc wendelig/ end din Vijsdom
oc Almectighed / Jeg veed ocsaa
det oc er viss der paa/ at lige som du
kand igenløse oc frelse mig ved din
Almectighed/ oc du veedst raad der
til/ ved din Vijsdom/ saa vilt du det
ocsaa giøre ved din Kierlighed / oc
det for din kiere Søns vor HEr-
ris Jesu Christi alsombitterligste
pine oc død / som hand taalde oc
lidde paa kaarssens Galie for mig
arme wsle syndige Menniske/ der
hand vdgaff offuerflødelige sit hel-
lige rosens Blod for min skyld/
Der obenbarede du din Kierlighed
alsommest / oc beuisde dig mere i
den gerning imod mig/ end enten i
din Almectighed/ heller oc wdi din
Vijsdom/ Oc samme din kierlig-
hed oc veluillighed haffuer mere

arbeide giort til min salighed end enten din Almectighed / huor met du kand hielpe mig / eller din Vijsdom huor met du veedst raad til at hielpe mig / Der faare lad mig nyde samme din Kierlighed gaat at til euig tid / Amen.

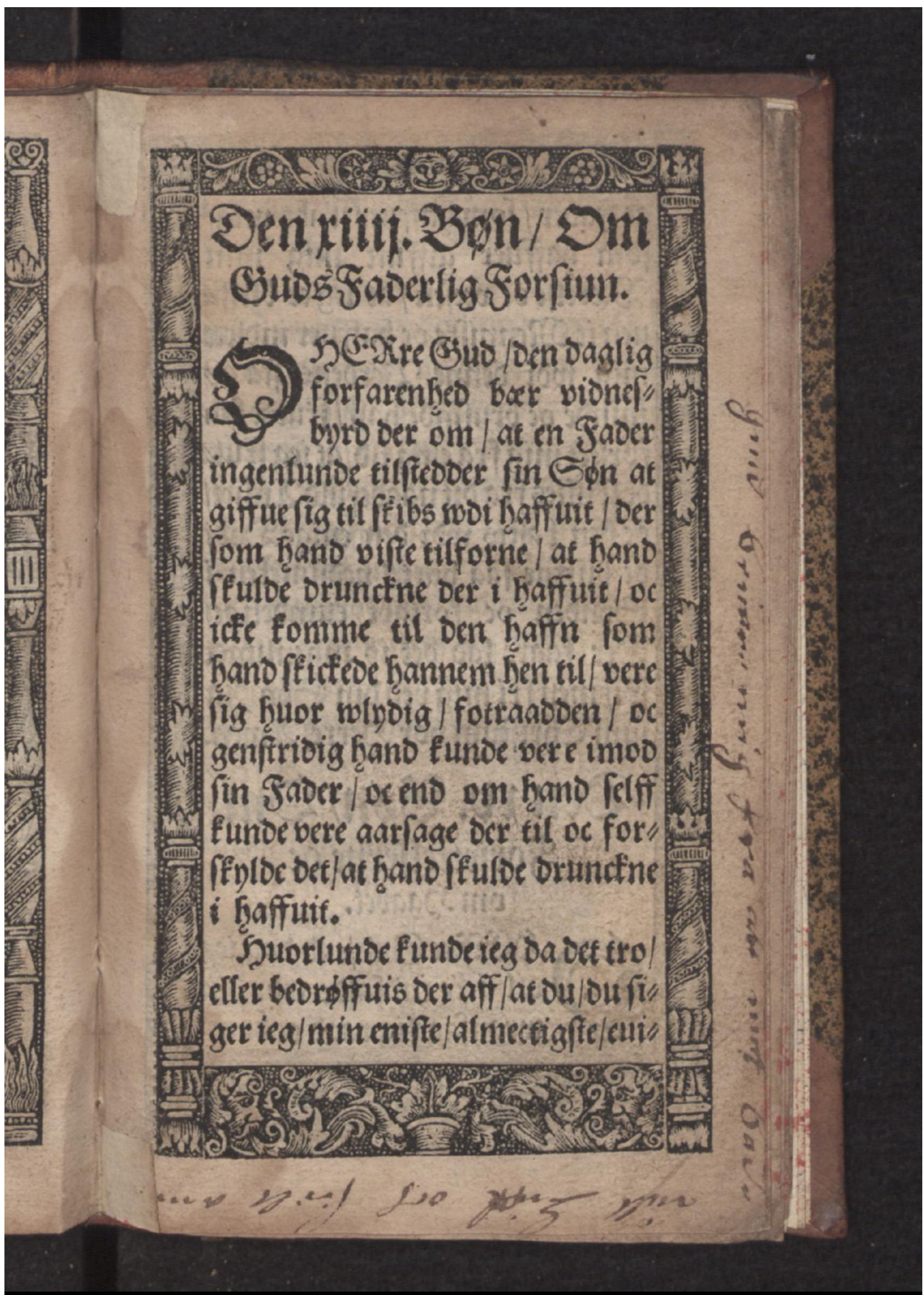
Den xiij. Bøn / Om vor skabelse oc Værelse.

O HERRE Gud / Huo vil bygge it Taarn op / oc hand sider icke tilforn / oc legger vdoffuer / huad det vil kaaste / oc om hand formaa det at giøre? Du est den vijse Mand / imod huess Vijsdom / vor fornufft / oc den gantske Verden er idel daarhed / Thi du min Gud haffuer skabt mig oc giffuit mig Lijff oc Siel /

oc alt det ieg er / haffuer oc formaar.

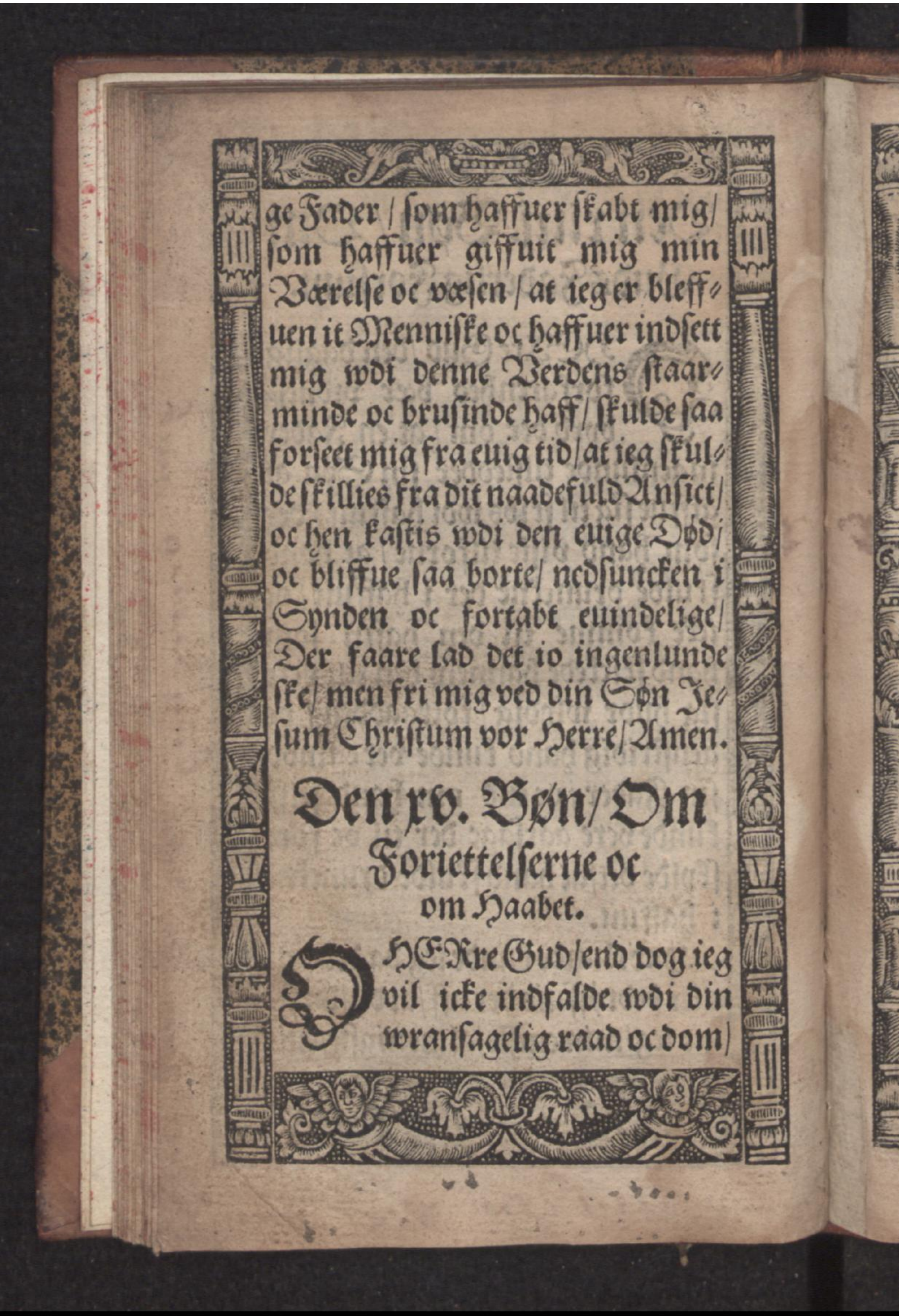
Der faar veed ieg det / min HErre oc Gud / at ieg som er din Henders gerning / som vdflød aff din Guddommelig vijsdoms kelde icke bliffuer forskut oc fortabt. Thi end dog at du haffuer skabt mig aff intet / dog haffuer du icke alligeuel skabt mig til forgeffuis / meget mindre fordømmer du mig / men du frelser mig meget heller / oc vilt vere mig en naadig Gud / Der faare beder ieg dig / at du vilt føre oc lede mig til den ende / til huilcken du haffuer skabt mig / oc fra beggyndelsen vdualt mig wdi din kiere Søn vor HERRE Jesu Christo / Amen.

Den xiiij. Bøn / Om Guds Faderlig Forsiun.

O HERre Gud / den daglig forfarenhed bær vidnesbyrd der om / at en Fader ingenlunde tilstedder sin Søn at giffue sig til skibs wdi haffuit / der som hand viste tilforne / at hand skulde drunckne der i haffuit / oc icke komme til den haffn som hand skickede hannem hen til / vere sig huor wlydig / fotraadden / oc genstridig hand kunde vere imod sin Fader / oc end om hand selff kunde vere aarsage der til oc forskylde det / at hand skulde drunckne i haffuit.

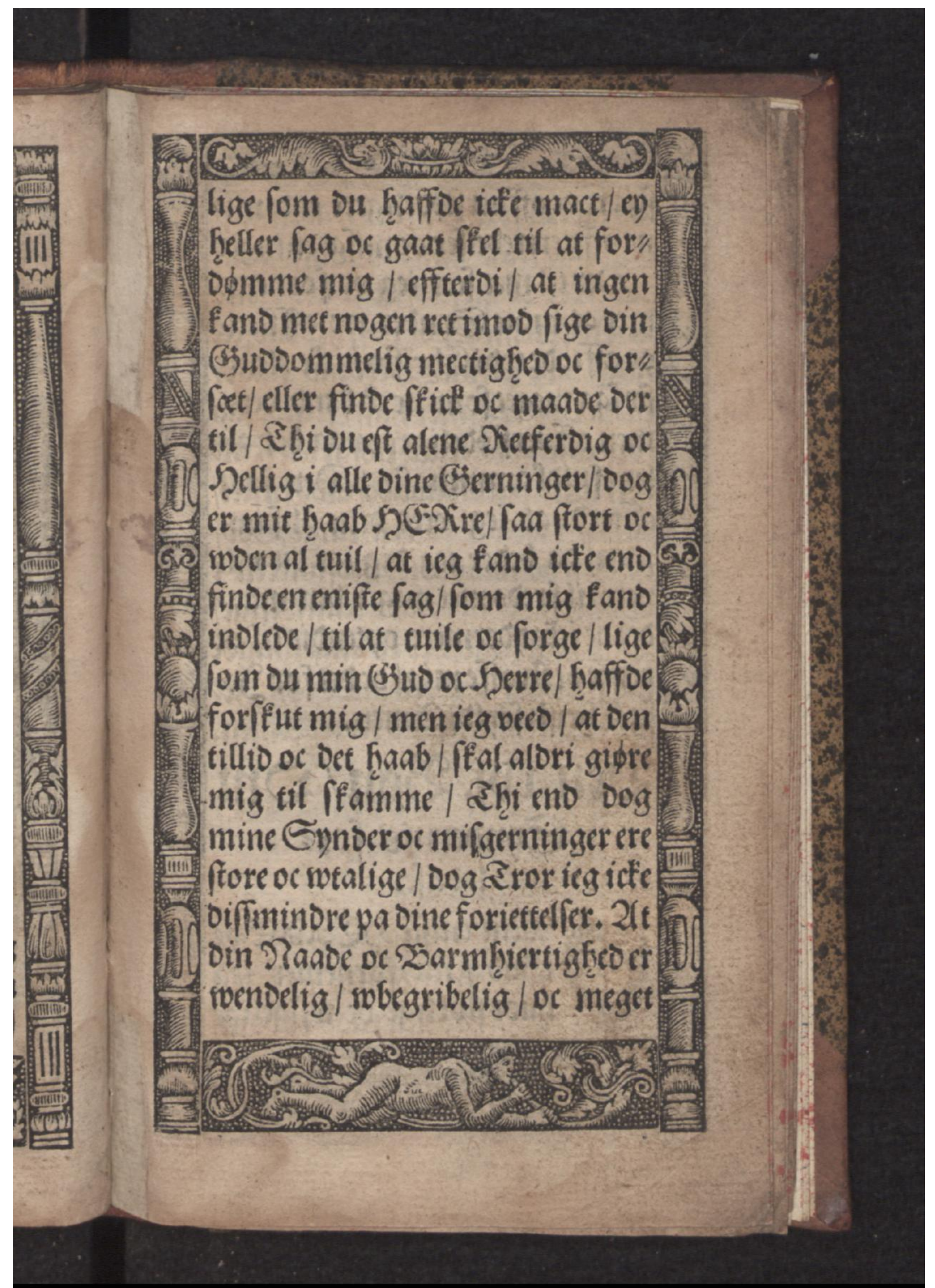
Huorlunde kunde ieg da det tro / eller bedrøffuis der aff / at du / du siger ieg / min eniste / almectigste / eui-

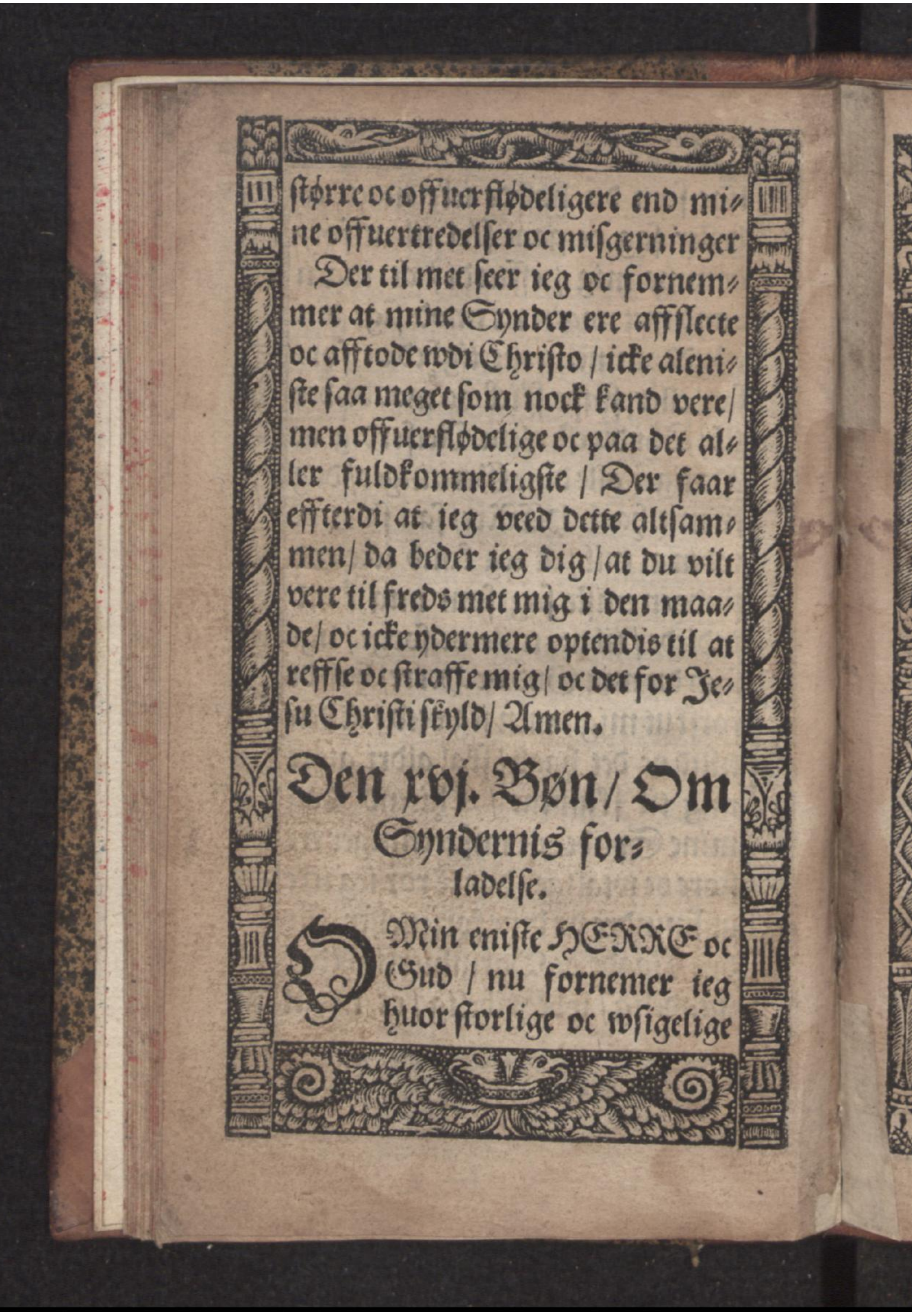
ge Fader / som haffuer skabt mig / som haffuer giffuit mig min Værelse oc væsen / at ieg er bleffuen it Menniske oc haffuer indsett mig wdi denne Verdens staarminde oc brusinde haff / skulde saa forseet mig fra euig tid / at ieg skulde skillies fra dit naadefuld Ansict / oc hen kastis wdi den euige Død / oc bliffue saa borte / nedsuncken i Synden oc fortabt euindelige / Der faare lad det io ingenlunde ske / men fri mig ved din Søn Jesum Christum vor Herre / Amen.

Den xv. Bøn / Om Foriettelserne oc om Haabet.

O HErre Gud / end dog ieg vil icke indfalde wdi din wransagelig raad oc dom /

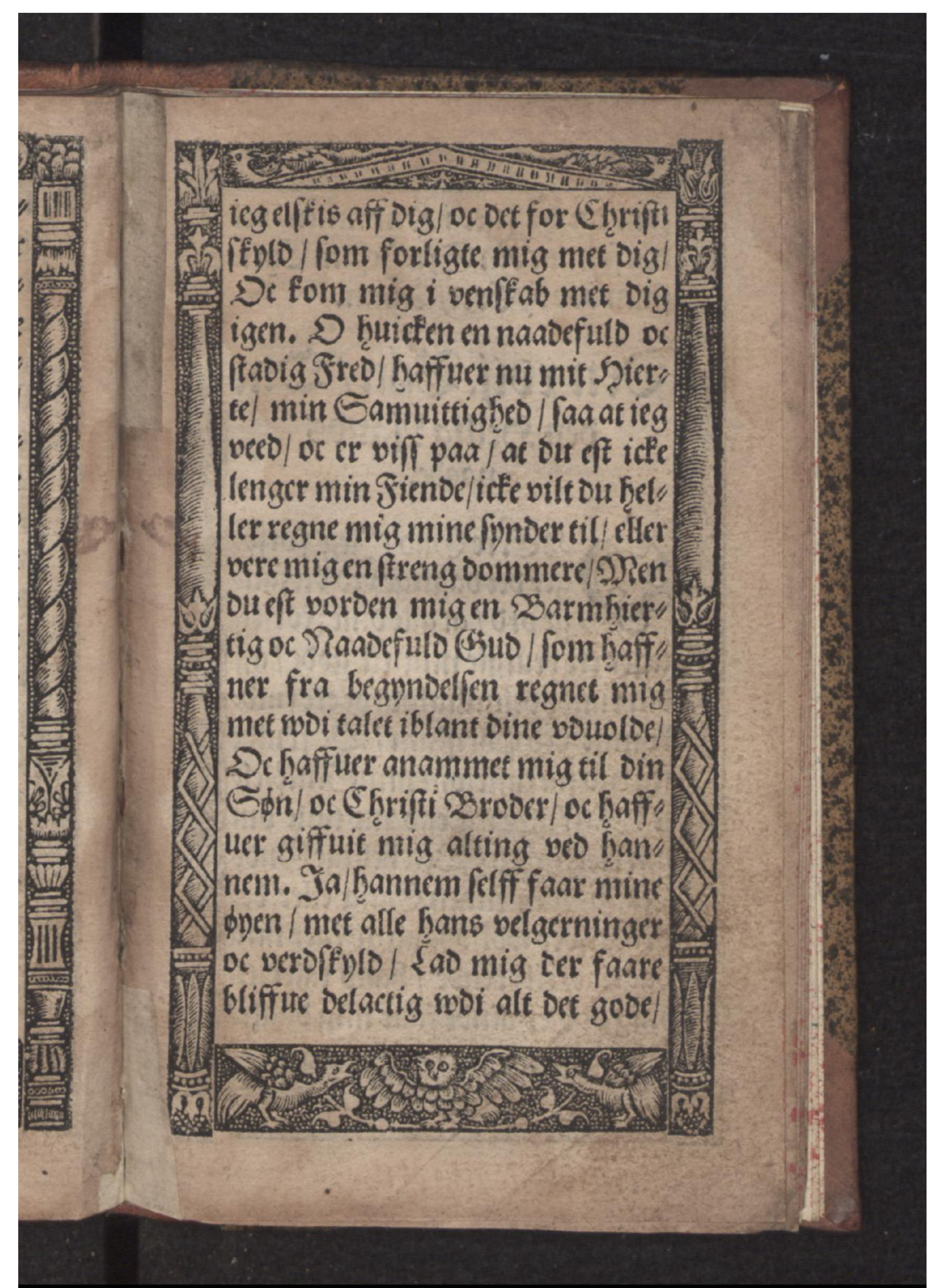
lige ſom du haffde icke mact / ey
heller ſag oc gaat ſkel til at for⸗
dømme mig / efftерdi / at ingen
kand met nogen ret imod ſige din
Guddommelig mectighed oc for⸗
ſæt / eller finde ſkick oc maade der
til / Thi du eſt alene Retferdig oc
Hellig i alle dine Gerninger / dog
er mit haab HErre / ſaa ſtort oc
wden al tuil / at ieg kand icke end
finde en eniſte ſag / ſom mig kand
indlede / til at tuile oc ſorge / lige
ſom du min Gud oc Herre / haffde
forſkut mig / men ieg veed / at den
tillid oc det haab / ſkal aldri giøre
mig til ſkamme / Thi end dog
mine Synder oc miſgerninger ere
ſtore oc wtalige / dog Tror ieg icke
diſſmindre pa dine foriettelſer. At
din Naade oc Barmhiertighed er
wendelig / wbegribelig / oc meget

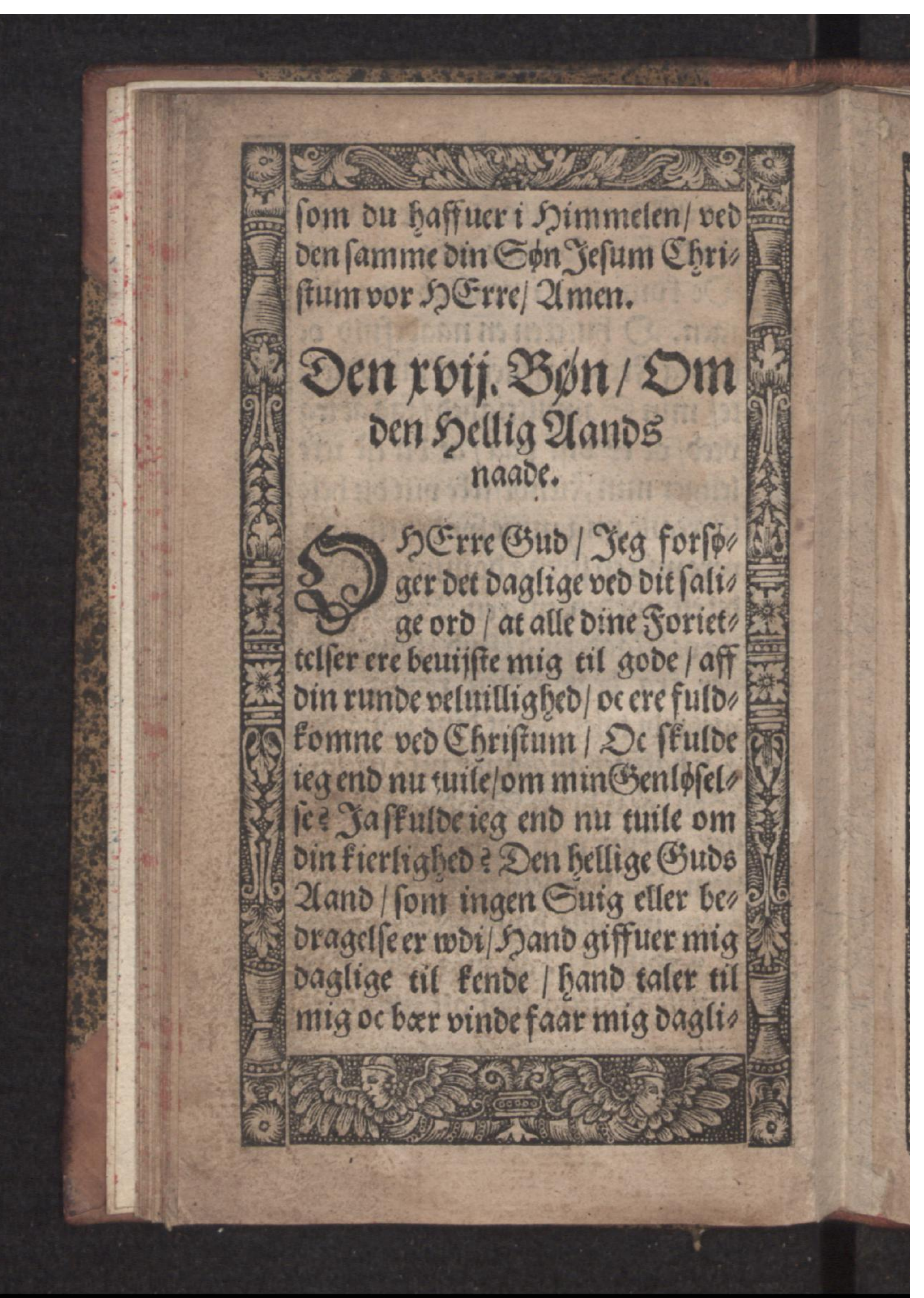
større oc offuerflødeligere end mi-
ne offuertredelser oc misgerninger
Der til met seer ieg oc fornem-
mer at mine Synder ere affslecte
oc afftode wdi Christo / icke aleni-
ste saa meget som nock kand vere/
men offuerflødelige oc paa det al-
ler fuldkommeligste / Der faar
effterdi at ieg veed dette altsam-
men/ da beder ieg dig / at du vilt
vere til freds met mig i den maa-
de/ oc icke ydermere optendis til at
reffse oc straffe mig/ oc det for Je-
su Christi skyld/ Amen.

Den xvj. Bøn / Om Syndernis for-ladelse.

O Min eniste HERRE oc
Gud / nu fornemer ieg
huor storlige oc wsigelige

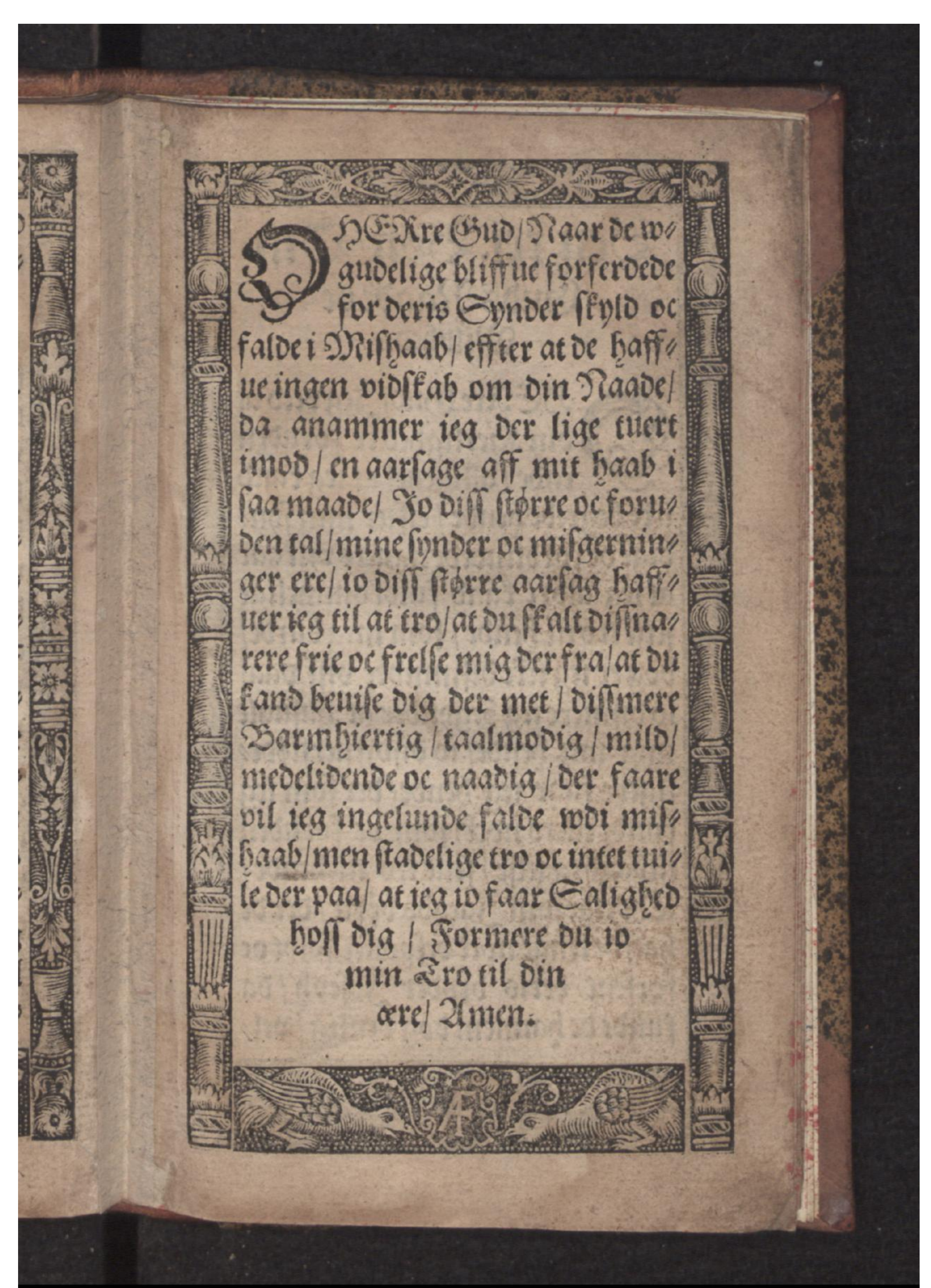
ieg elskis aff dig/ oc det for Christi skyld / som forligte mig met dig/ Oc kom mig i venskab met dig igen. O huicken en naadefuld oc stadig Fred/ haffuer nu mit Hierte/ min Samuittighed / saa at ieg veed/ oc er viss paa / at du est icke lenger min Fiende/ icke vilt du heller regne mig mine synder til/ eller vere mig en streng dommere/ Men du est vorden mig en Barmhiertig oc Naadefuld Gud / som haffuer fra begyndelsen regnet mig met wdi talet iblant dine vduolde/ Oc haffuer anammet mig til din Søn/ oc Christi Broder/ oc haffuer giffuit mig alting ved hannem. Ja/ hannem selff faar mine øyen / met alle hans velgerninger oc verdskyld / Lad mig der faare bliffue delactig wdi alt det gode/

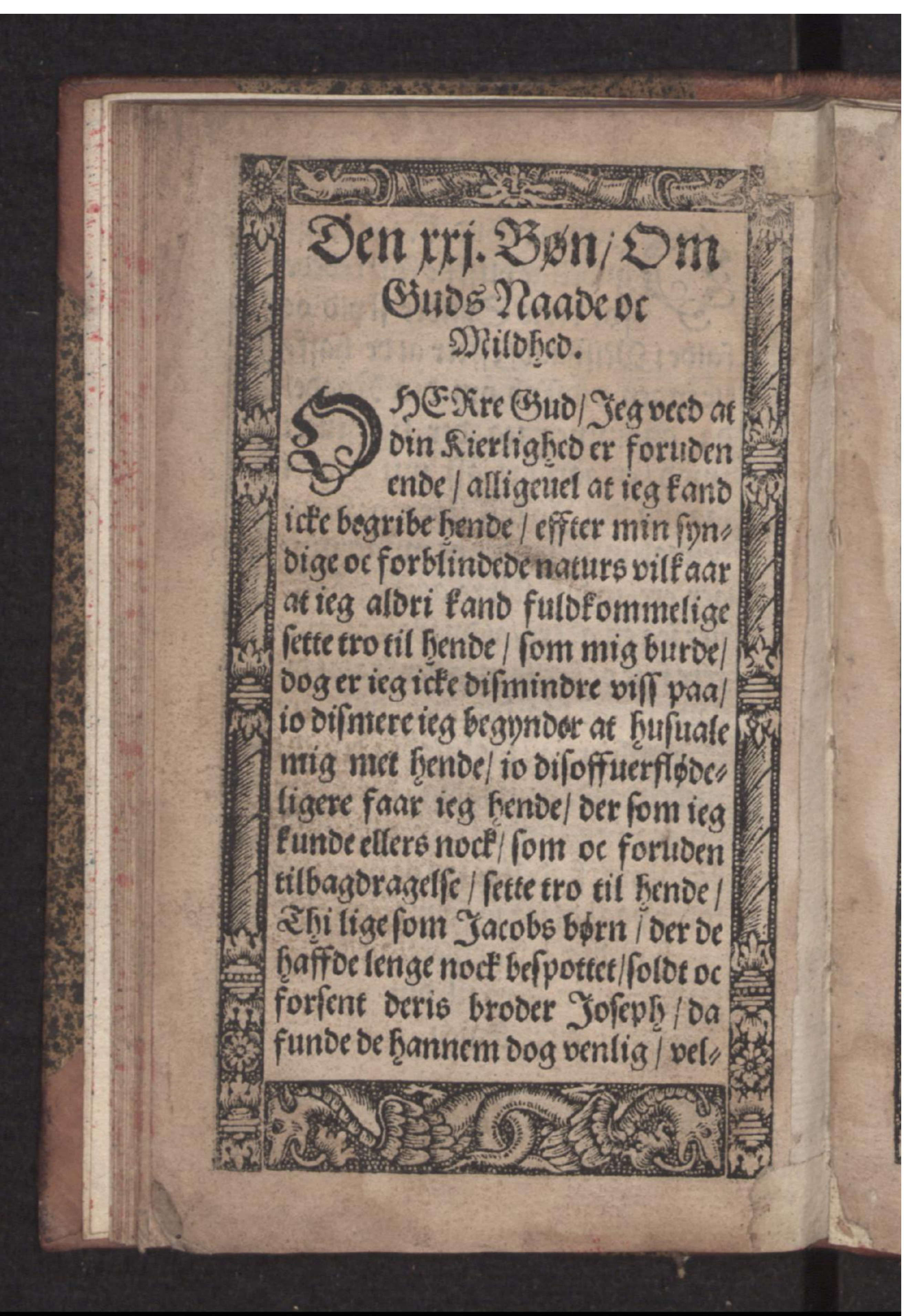
som du haffuer i Himmelen/ ved den samme din Søn Jesum Christum vor HErre/ Amen.

Den xvij. Bøn/ Om den Hellig Aands naade.

O HErre Gud/ Jeg forsøger det daglige ved dit salige ord/ at alle dine Forietelser ere beuijste mig til gode/ aff din runde velwillighed/ oc ere fuldkomne ved Christum/ Oc skulde ieg end nu tuile/ om min Genløselse? Ja skulde ieg end nu tuile om din kierlighed? Den hellige Guds Aand/ som ingen Suig eller bedragelse er wdi/ Hand giffuer mig daglige til kende/ hand taler til mig oc bær vinde faar mig dagli-

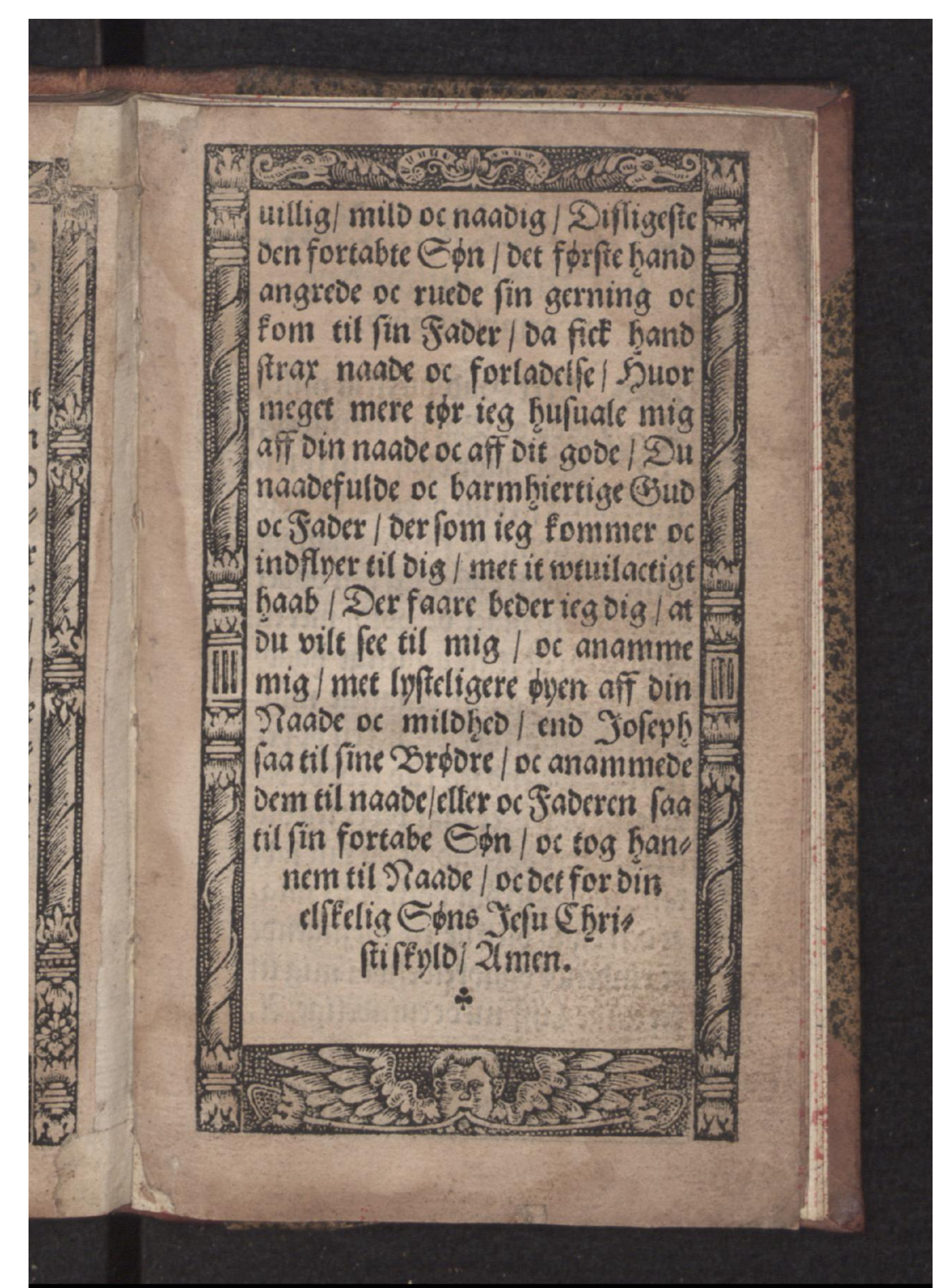

O HErre Gud/ Naar de w=gudelige bliffue forferdede for deris Synder skyld oc falde i Mishaab/ effter at de haff=ue ingen vidskab om din Naade/ da anammer ieg der lige tuert imod/ en aarsage aff mit haab i saa maade/ Jo diss større oc foru=den tal/ mine synder oc misgernin=ger ere/ io diss større aarsag haff=uer ieg til at tro/ at du skalt dissna=rere frie oc frelse mig der fra/ at du kand beuise dig der met/ dissmere Barmhiertig/ taalmodig/ mild/ miedelidende oc naadig/ der faare vil ieg ingelunde falde wdi mis=haab/ men stadelige tro oc intet tui=le der paa/ at ieg io faar Salighed hoss dig/ Formere du io min Tro til din ære/ Amen.

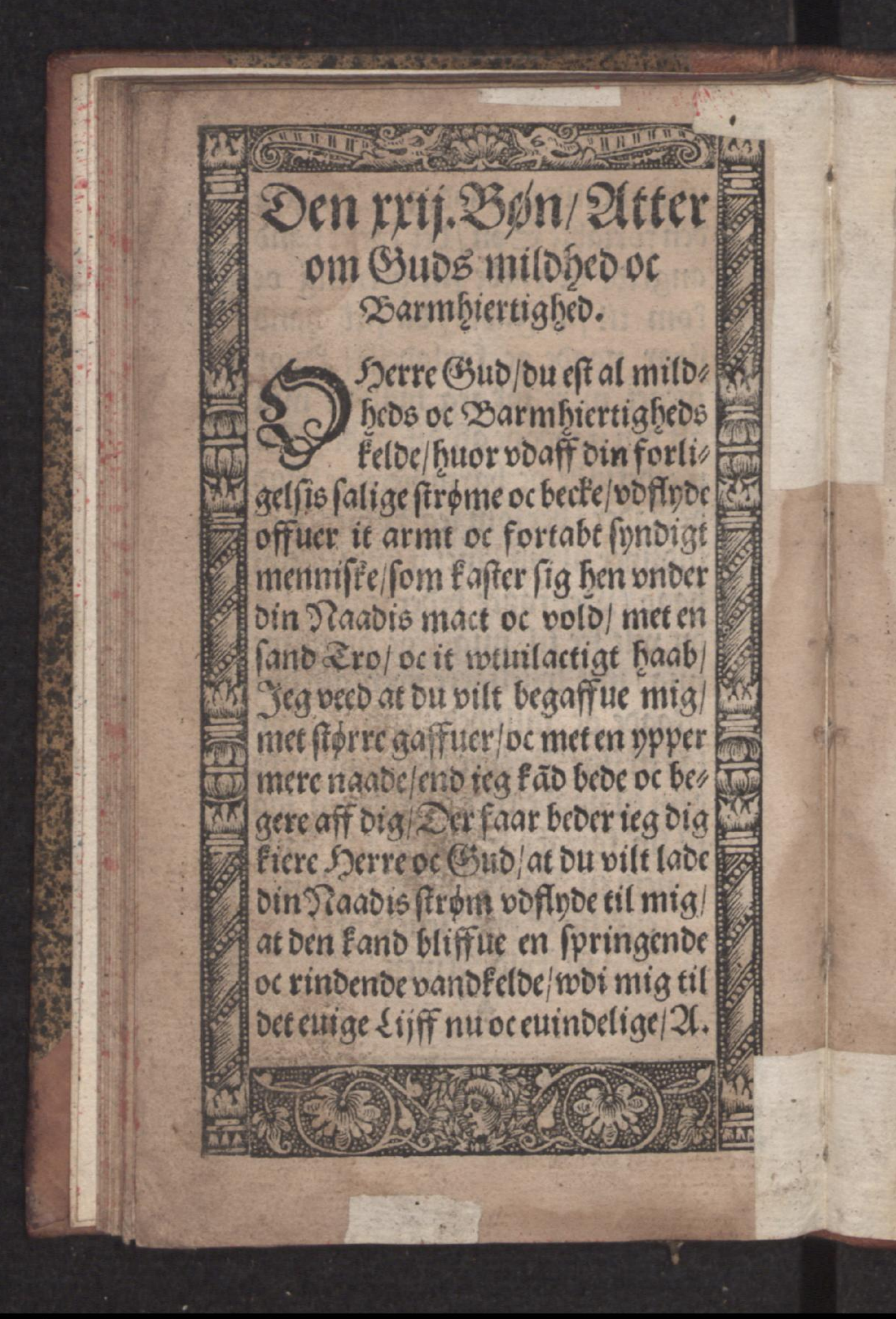

Den xxj. Bøn/ Om Guds Naade oc Mildhed.

O HErre Gud/ Jeg veed at din Kierlighed er foruden ende/ alligeuel at ieg kand icke begribe hende/ effter min syndige oc forblindede naturs vilkaar at ieg aldri kand fuldkommelige sette tro til hende/ som mig burde/ dog er ieg icke dismindre viss paa/ io dismere ieg begynder at husuale mig met hende/ io disoffuerflødeligere faar ieg hende/ der som ieg kunde ellers nock/ som oc foruden tilbagdragelse/ sette tro til hende/ Thi lige som Jacobs børn/ der de haffde lenge nock bespottet/ soldt oc forsent deris broder Joseph/ da funde de hannem dog venlig/ vel-

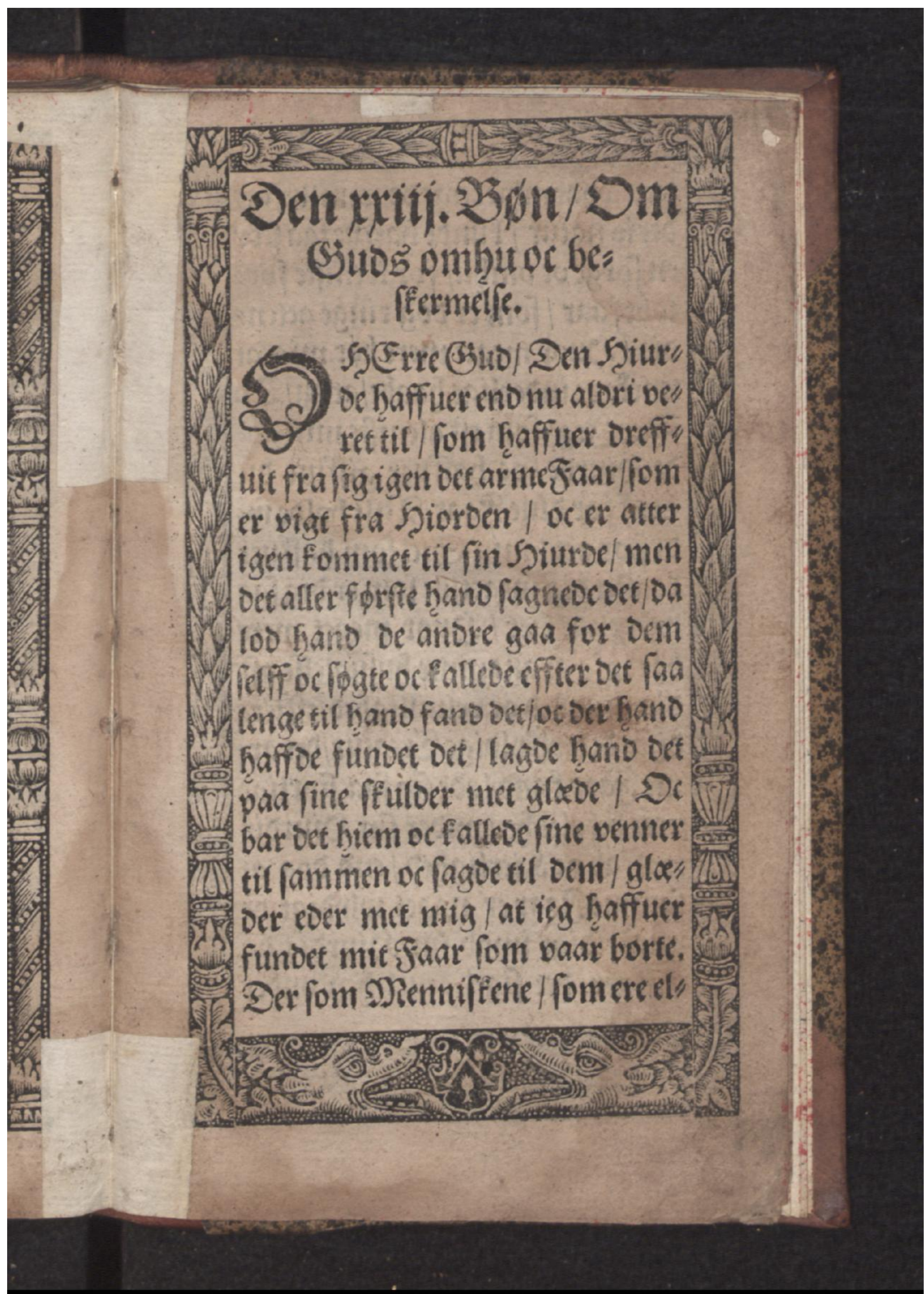

uillig/ mild oc naadig/ Dissigeste den fortabte Søn/ det første hand angrede oc ruede sin gerning oc kom til sin Fader/ da fick hand strax naade oc forladelse/ Huor meget mere tør ieg husuale mig aff din naade oc aff dit gode/ Du naadefulde oc barmhiertige Gud oc Fader/ der som ieg kommer oc indflyer til dig/ met it wtuilactigt haab/ Der faare beder ieg dig/ at du vilt see til mig/ oc anamme mig/ met lysteligere øyen aff din Naade oc mildhed/ end Joseph saa til sine Brødre/ oc anammede dem til naade/eller oc Faderen saa til sin fortabe Søn/ oc tog hannem til Naade/ oc det for din elskelig Søns Jesu Christi skyld/ Amen.

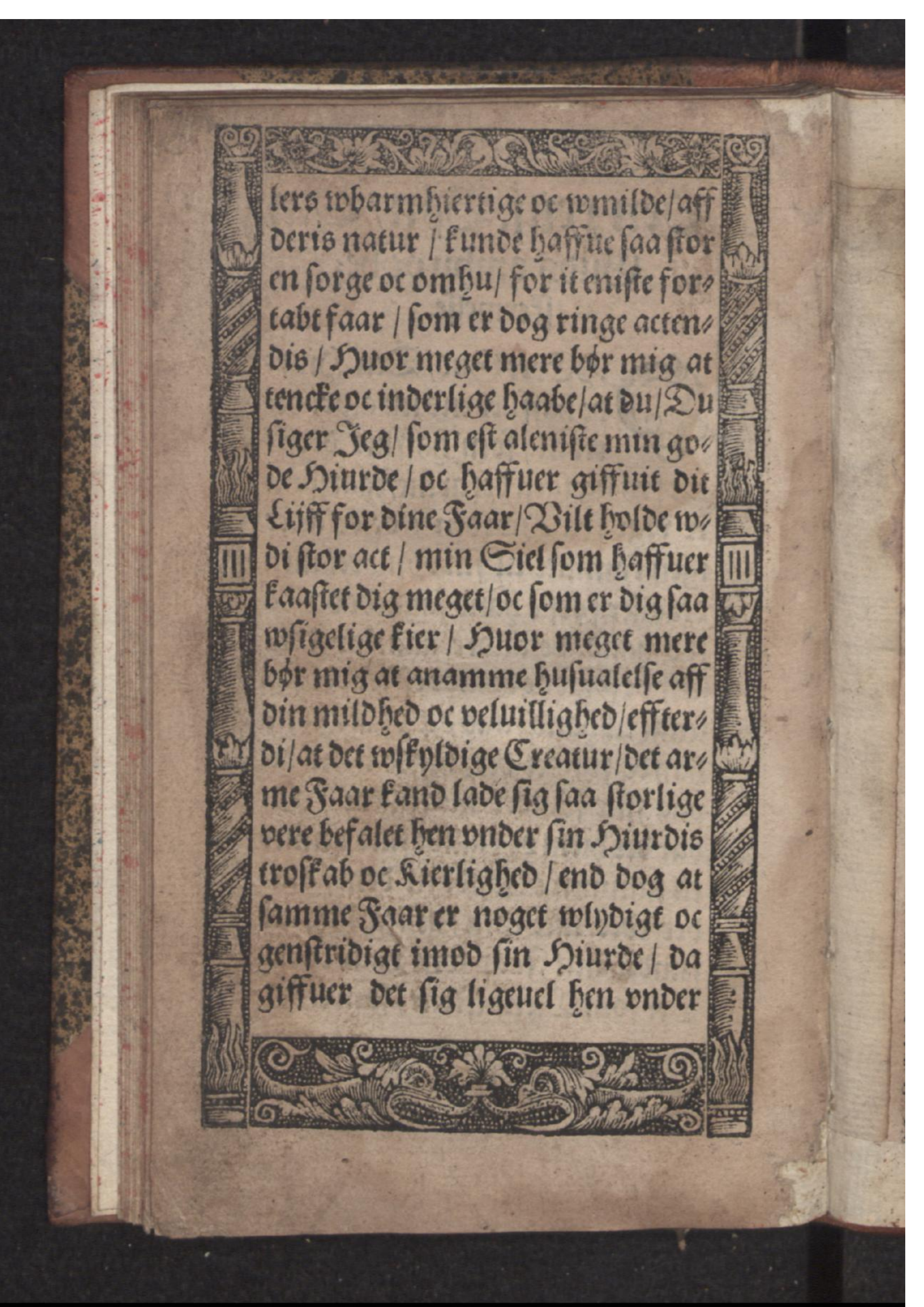
Den xxij. Bøn/ Atter om Guds mildhed oc Barmhiertighed.

O Herre Gud/ du est al mild-
heds oc Barmhiertigheds
kelde/ huor vdaff din forli-
gelsis salige strøme oc becke/ vdflyde
offuer it armt oc fortabt syndigt
menniske/ som kaster sig hen vnder
din Naadis mact oc vold/ met en
sand Tro/ oc it wtuilactigt haab/
Jeg veed at du vilt begaffue mig/
met større gaffuer/ oc met en ypper
mere naade/ end ieg kād bede oc be-
gere aff dig/ Der faar beder ieg dig
kiere Herre oc Gud/ at du vilt lade
din Naadis strøm vdflyde til mig/
at den kand bliffue en springende
oc rindende vandkelde/ wdi mig til
det euige Lijff nu oc euindelige/ A.

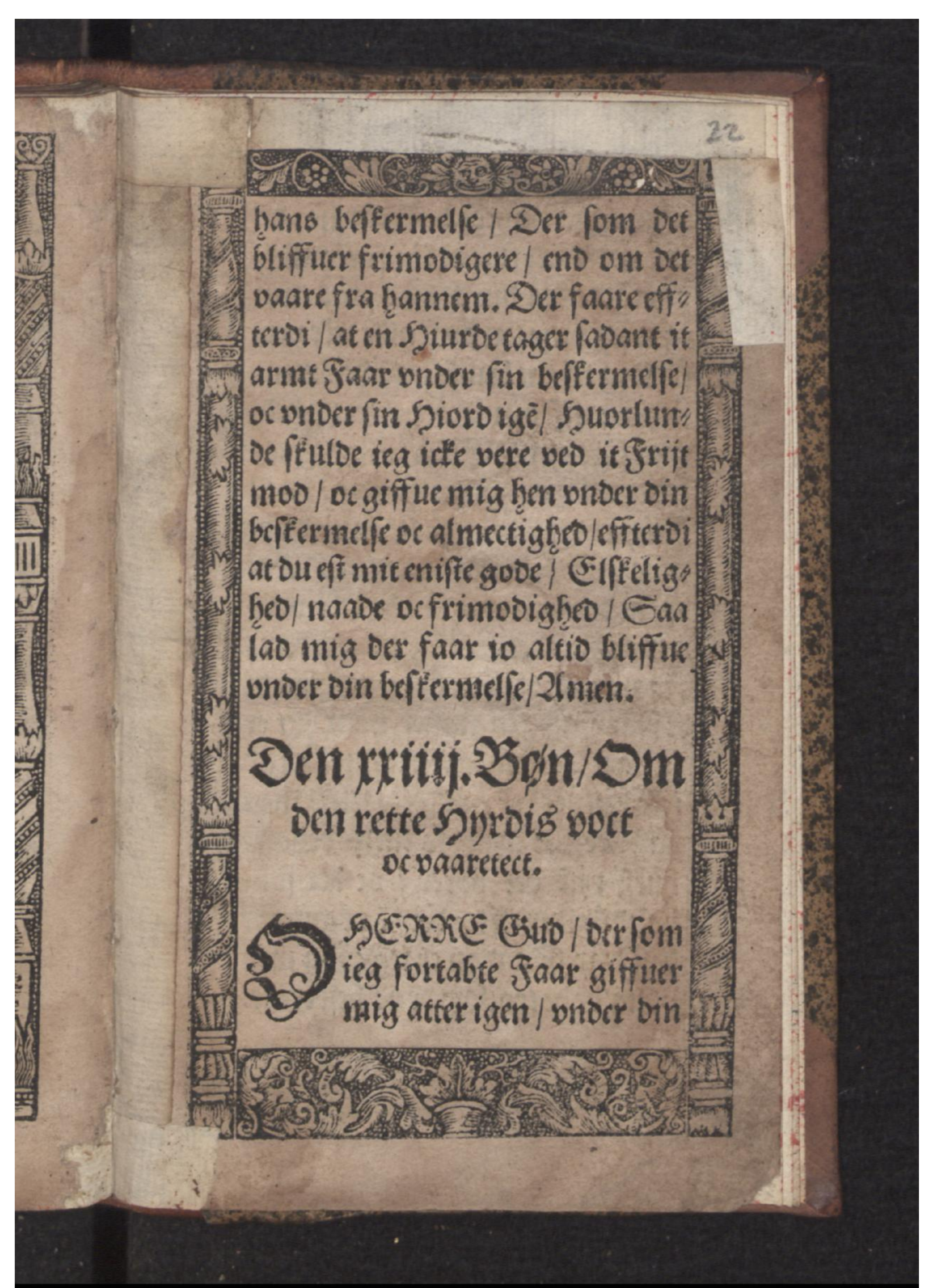

Den xxiij. Bøn / Om Guds omhu oc beskermelse.

O HErre Gud / Den Hiurde haffuer end nu aldri veret til / som haffuer dreffuit fra sig igen det arme Faar / som er vigt fra Hiorden / oc er atter igen kommet til sin Hiurde / men det aller første hand sagnede det / da lod hand de andre gaa for dem selff oc søgte oc kallede effter det saa lenge til hand fand det / oc der hand haffde fundet det / lagde hand det paa sine skulder met glæde / Oc bar det hiem oc kallede sine venner til sammen oc sagde til dem / glæder eder met mig / at ieg haffuer fundet mit Faar som vaar borte. Der som Menniskene / som ere el-

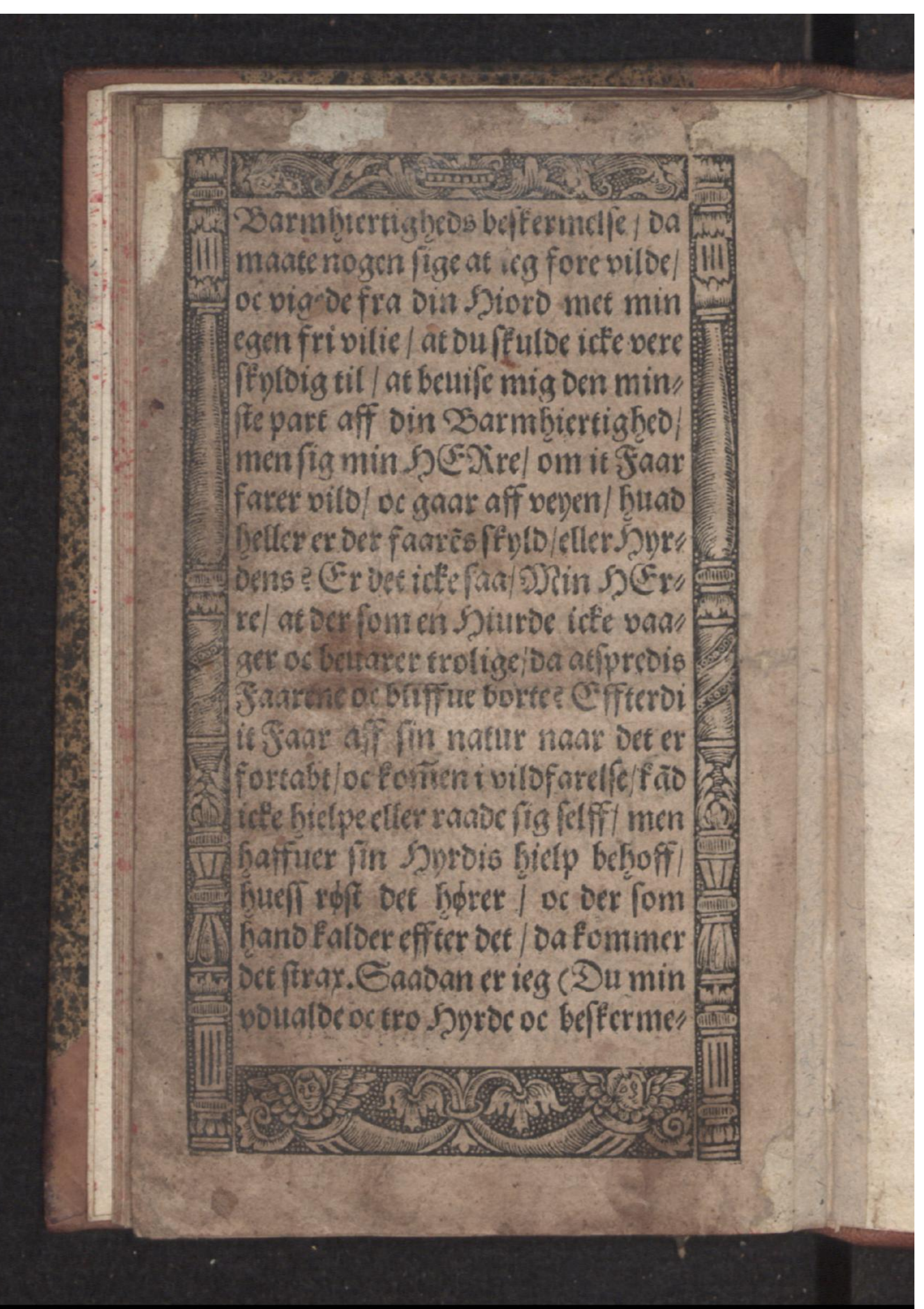
lers wbarmhiertige oc wmilde/aff
deris natur / kunde haffue saa stor
en sorge oc omhu/ for it eniste for=
tabt faar / som er dog ringe acten=
dis / Huor meget mere bør mig at
tencke oc inderlige haabe/at du/Du
siger Jeg/ som est aleniste min go=
de Hiurde / oc haffuer giffuit dit
Lijff for dine Faar/Vilt holde w=
di stor act / min Siel som haffuer
kaastet dig meget/oc som er dig saa
wsigelige kier / Huor meget mere
bør mig at anamme husualelse aff
din mildhed oc veluillighed/effter=
di/at det wskyldige Creatur/det ar=
me Faar kand lade sig saa storlige
vere befalet hen vnder sin Hiurdis
troskab oc Kierlighed / end dog at
samme Faar er noget wlydigt oc
genstridigt imod sin Hiurde / da
giffuer det sig ligeuel hen vnder

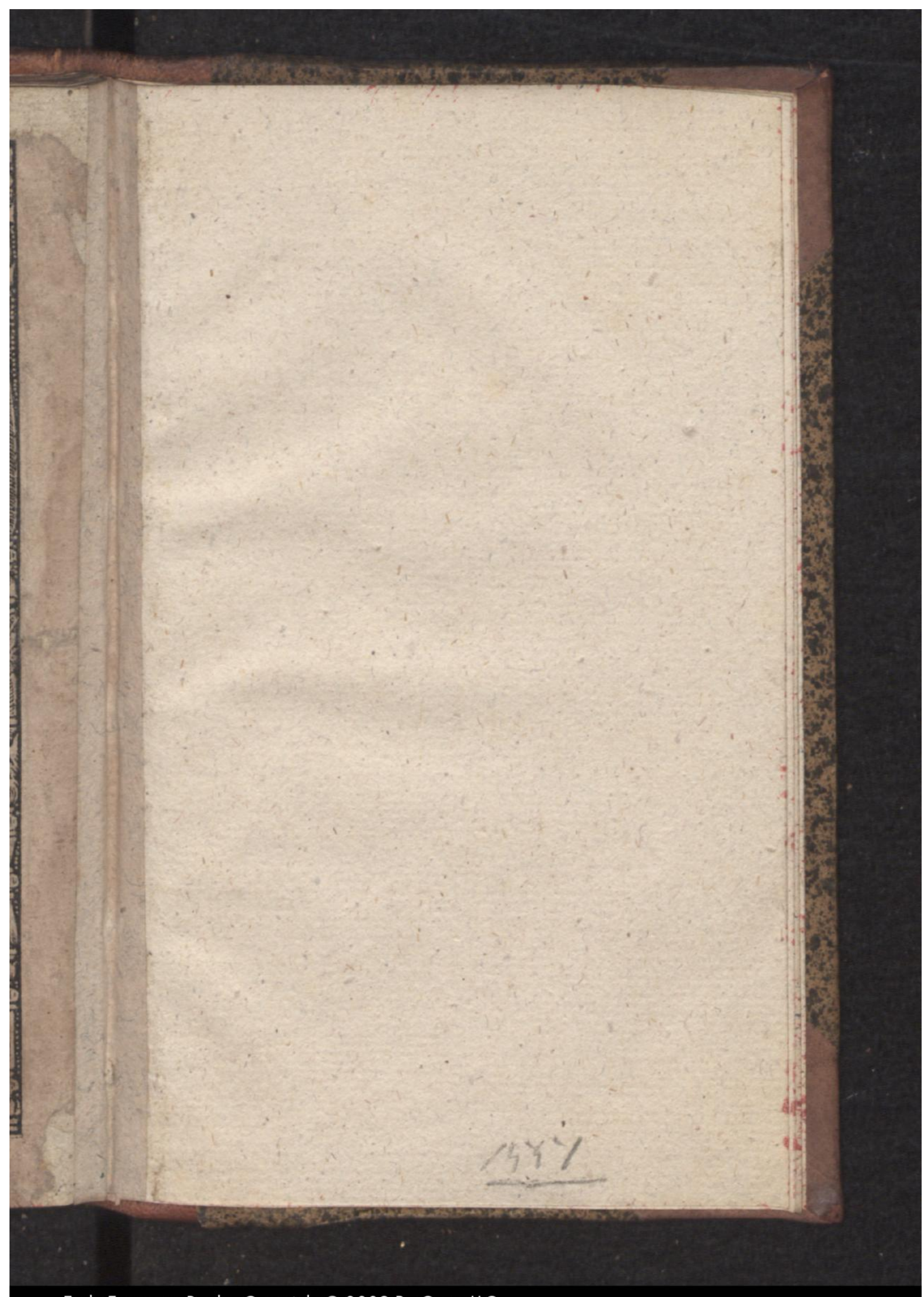
hans beskermelse / Der som det bliffuer frimodigere / end om det vaare fra hannem. Der faare efterdi / at en Hiurde tager sadant it armt Faar vnder sin beskermelse / oc vnder sin Hiord igē / Huorlunde skulde ieg icke vere ved it Frijt mod / oc giffue mig hen vnder din beskermelse oc almectighed / efftterdi at du est mit eniste gode / Elskelighed / naade oc frimodighed / Saa lad mig der faar io altid bliffue vnder din beskermelse / Amen.

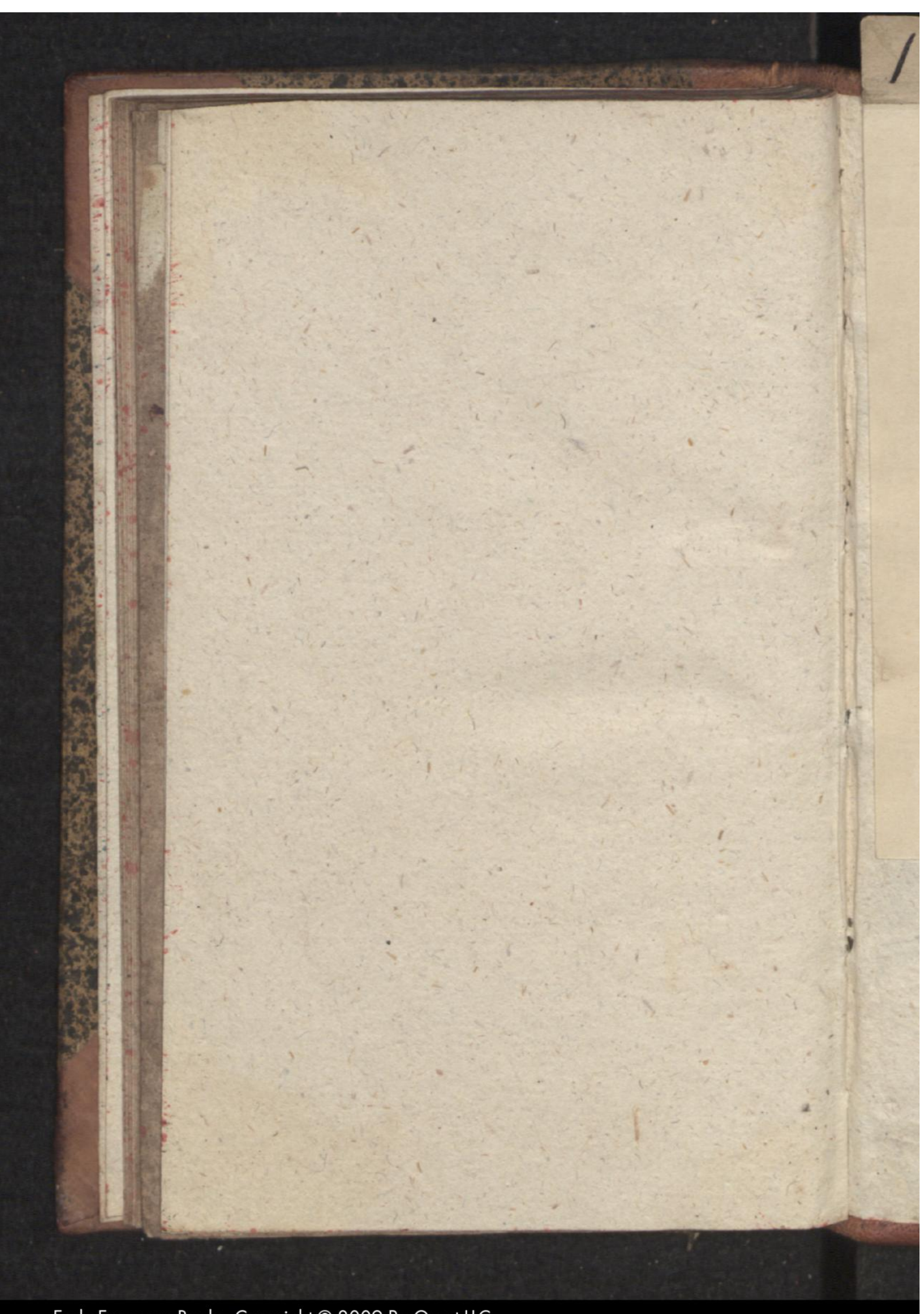
Den xxiiij. Bøn / Om den rette Hyrdis voct oc vaaretect.

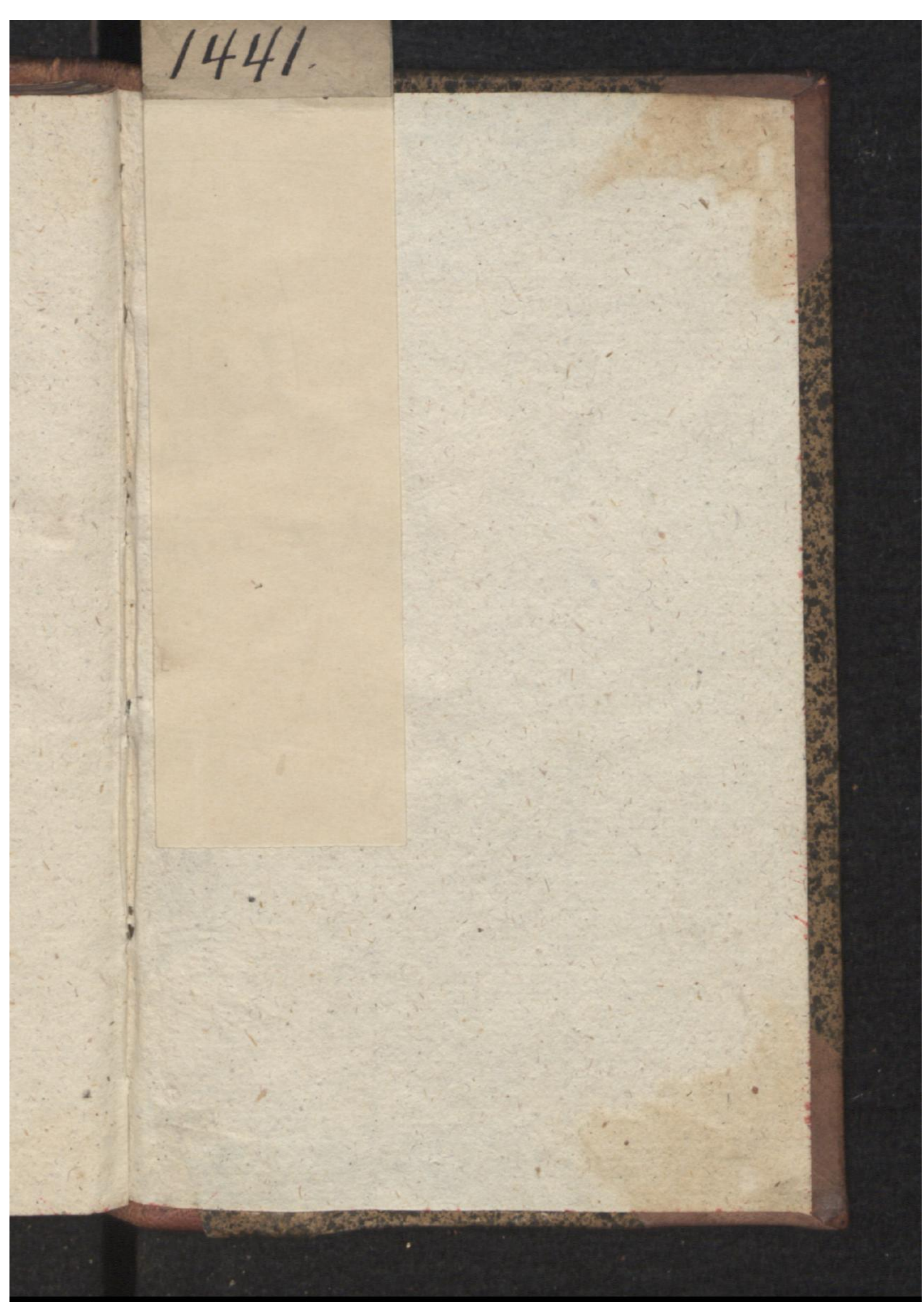
HERRE Gud / der som ieg fortabte Faar giffuer mig atter igen / vnder din

Barmhiertigheds beskermelse / da maate nogen sige at ieg fore vilde / oc vigde fra din Hiord met min egen fri vilie / at du skulde icke vere skyldig til / at beuise mig den minste part aff din Barmhiertighed / men sig min HERre / om it Faar farer vild / oc gaar aff veyen / huad heller er der faarēs skyld / eller Hyrdens ? Er det icke saa / Min HErre / at der som en Hiurde icke vaager oc beuarer trolige / da atspredis Faarene oc bliffue borte ? Efftterdi it Faar aff sin natur naar det er fortabt / oc kom̄en i vildfarelse / kād icke hielpe eller raade sig selff / men haffuer sin Hyrdis hielp behoff / huess røst det hører / oc der som hand kalder effter det / da kommer det strax. Saadan er ieg (Du min vdualde oc tro Hyrde oc beskerme-

1441.